

No Upītes līdz Kostarikai – sapnis, kas piepildījies

Foto - no personīgā arhīva

Uz Kostariku dāvanā ved jaunu dziesmu. Gatavojoties braucienam uz Kostariku un vēloties ar savu dziesmu tuvāk iepazīstināt Latīņamerikas publiku, folkloras kopa “Upīte” pirmo reizi iedziedājusi vienu no saviem darbiem spāņu valodā. Latgaliski dziesma pazīstama ar nosaukumu “Kod īt iz balli”, bet spāņu versijā tā skan kā “Cuando van al baile”. Dziesmu kopā ar kopu iedziedājis grupas draugs, Brazīlijas mūziķis Arthus Fochi, piešķirot tai Latīņamerikas balsu un ritmu tuvumu. Ar jauno ierakstu “Upīte” cer radīt tiltu starp Latgales tradīcijām un tālās Kostarikas klausītājiem, pierādot, ka tautasdziesmu stāsti un emocijas ir saprotamas jebkurā valodā.

Sanita Karavoičika

2017.gadā, piedaloties festivālā Sardinijā, Latvijas folkloras kopa “Upīte” satika savus tagadējos draugus – kopu “Bocas Calles” no tālās Kostarikas. Toreiz, daloties dziesmās un dejās, viņi apņēmās apciemot viens otru. Pērn Kostarikas grupa atbrauca uz Upīti, uz festivālu “Lipa Kust”, bet nu atbildes gājienā devušies arī mūsējie, priecīgi piebilstot, – pagājuši astoņi gadi, un sapnis beidzot piepildījies!

Folkloras kopas “Upīte” vadītājs Andris Slišāns stāsta, ka tālā ceļojuma galamērķis ir dalība festivālā, kas notiks Kartago pilsētā, kur klātesošos būs iespēja iepazīstināt ar Latvijas kultūru, Ziemeļlatgali un, protams, Upīti. Lai arī Kostarikā pavadītas vien dažas dienas, mūsējie atzīst, ka šis laiks jau tagad piepildīts ar neaizmirstamām emocijām. “Kostarikā ēdiens ir īsts piedzīvojums – vietējie stāsta, ka viņu virtuves pamats ir seno indiāņu mantojums. Pupas, rīsi, zirņi, vistas gaļa un daudzas citas ēdienu nianšes ļāva iepazīt šo zemi caur tās garšām. Un vietējie augļi ir ne tikai bagāti ar vitamīniem, bet arī pilni ar svaigumu un eksotiku,” apliecina

brauciena dalībnieki. Viņi piebilst, ka arī Kostarikas dabas ainavas ir pilnas pārsteigumu – pieredzēta kalnu atmosfēra, sajūsts tropisko lietusgāzu spēks, pēc kura uzreiz sekoja karsta saule. Vietējie stāsta, ka tas ir normāli, jo tas ir ekvatora tuvums. Arī saulrieti šeit ir citādāki – pirms brīža vēl ir pilnīgs dienas gaišums, un pēkšņi saule noriet pilnīgi negaidīti. Tāda ir dzīve tuvu ekvatoram – intensīva, dzīvotspējīga un mainīga. “Pateicoties mūsu sadraudzībai un kopīgajiem piedzīvojumiem, šogad varam lepoties ar to, ka esam apmeklējuši ne tikai Kostariku, bet arī vēl trīs citas valstis, kuru dalībnieki pērn viesojās mūsu “Lipa Kust” festivālā. Pagājušajā gadā pēc valsts svētkiem apmeklējām Čehiju, šogad jūlijā bijām Gruzijā, un tagad – Kostarikā. Visi šie ceļojumi ir ne tikai iespēja iepazīt citas kultūras, bet arī iespēja dalīties ar mūsu Latvijas un Upītes tradīcijām. Ceļojums uz Kostariku bija sapnis, kas pēc astoņiem gadiem beidzot piepildījās. Mēs atgriezīsimies ar daudz jauniem iespaidiem, sajūtām un vēlmi turpināt mūsu draudzību ar kostarikāņiem, kas ir kļuvuši par sirdsdraugiem,” teic A.Slišāns.

Īsziņas

Rosina kriminālvajāšanu par balsu pirkšanu Balvu novadā

Valsts drošības dienests (VDD) 19.novembrī rosinājis prokuratūru sākt kriminālvajāšanu pret diviem Latvijas pilsoņiem par tā dēvēto balsu pirkšanu šā gada pašvaldību vēlēšanās Balvu novadā, informēja dienests. Kā liecina aģentūras “LETA” informācija, Kriminālprocesu aizdomās par vēlēšanu izvēles prettiesisku ietekmēšanu pašvaldību vēlēšanu dienā, 7.jūnijā, sāka Valsts policija. Bet neilgi pēc tam VDD notikušā izmeklēšanu atbilstoši piekritībai pārņēma savā lietvedībā. VDD izmeklēšanā noskaidroja, ka vēlēšanu uzpirkšanā Balvu novadā bija iesaistītas divas personas. Aizdomās turētās personas uzpirka vairākus Balvu novada iedzīvotājus, lai tie balsotu par konkrētu politisko partiju un deputāta kandidātu. Tāpat viena no aizdomās turētajām

personām ar savu privāto transportlīdzekli organizēti nogādāja vairākus uzpirktos vēlētajus līdz vēlēšanu iecirkņim. Dienests aizdomās turētajām personām inkriminē Krimināllikuma pantu par apzinātu kavēšanu personām brīvi realizēt tiesības vēlēties deputātus.

Jau ziņots, ka šovasar tiesībsargājošajās iestādēs par apzinātu kavēšanu personām brīvi realizēt tiesības vēlēties deputātus tika ierosināti vairāki kriminālprocesi. VDD 1. oktobrī rosinājis prokuratūru sākt kriminālvajāšanu pret Latvijas pilsoni par balsu pirkšanu pašvaldību vēlēšanās vienā no Jelgavas novada pagastiem. Saskaņā ar apsūdzību, persona četru vēlēšanu gribu ietekmējusi, lietojot uzpirkšanu, proti, trīs vēlētajiem iedots alkohols, savukārt viena vēlētāja gadījumā – skaidra nauda. Apsūdzētais pats nebija deputāta amata kandidāts, taču ir radnieks deputāta amata kandidātam.

Nākamajā Padugumā

- **Pozitīvas emocijas ilgam laikam**
Atpūtas vakars senioriem Bērzpilī
- **Ar audžubērniem nav viegli**
Gūst gandarījumu, palīdzot citiem

Vārds žurnālistam

Irēna Tušinska

Apmeklējot fotoizstādes “Vectēvs” atklāšanu Viļakas bibliotēkā, aizdomājos, cik reti runājam un atceramies savus vectēvus, viņu ietekmi uz bērna personības veidošanos. Dzīves laikā bieži nenovērtējam un neizmantojam iespēju smelties vectēva dzīves gudrības, bet vēlāk, kad viņa vairs nav, to nožēlojam. Tāpēc bija īpaši prieks klausīties skolēnu stāstos par saviem vectēviem un to, kādas prasmes no viņiem ir iemācījušies. Īpaši patīkami, ka šoreiz labus vārdus saviem vectēviem veltīja tieši mazdēli. Redzot apmeklētāju pulkā vīriešus, kuru vidū, iespējams, bija kāds vectēvs, sapratu, ka viņiem ir svarīgi dzirdēt šādus atzinības vārdus. Jo publiskus slavinājumus tēviem un vectēviem veltām daudz retāk nekā mammām un vecmammām. Tāpēc piekritu bibliotēkas vadītājas aicinājumam, – biežāk parunāties ar saviem vectēviem, kamēr vēl ir tāda iespēja! Veltiet viņiem kaut nedaudz sava laika, jo nereti aiz skarbās ārējās čaulas slēpjas jūtīga dvēsele un vēlme nodot savu dzīves pieredzi mazbērniem, lai turpmākajā dzīvē šīs zināšanas viņus pasargātu no kļūdām un neveiksmēm.

Latvijā

Piemin “Zolitūdes” traģēdijā bojāgājušos.

21.novembrī plkst. 17.43 – laikā, kad iegruva veikala “Maxima” jumts, pie pagaidu memoriāla pulcējās gan cietušie un viņu tuvinieki, gan tie iedzīvotāji, kuri uzskata par pienākumu būt šajā mirklī kopā. Pagaidu memoriāls atrodas līdzās topošajam Zolitūdes traģēdijas piemiņas vietas dārzam. Piemiņas vieta top 0,8 hektāru lielā laukumā. Idejas pamatā ir izveidot piemiņas vietu, kur traģēdijā cietušie un bojāgājušo tuvinieki varēs netraucēti noturēt piemiņas brīžus un būt klusumā. 2013.gada 21.novembrī Zolitūdē, sabrūkot lielveikalam “Maxima”, dzīvību zaudēja 54 cilvēki, bet vairāki desmiti guva smagus ievainojumus.

Saeimas budžeta komisijā atbalsta partiju finansējuma iesaldēšanu uz gadu. Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija turpina meklēt risinājumus budžeta deficīta mazināšanai. Komisijā ceturtdien atbalstīta politisko partiju finansējuma iesaldēšana uz vienu gadu. Jebkuri ietaupījumi šobrīd tiks novirzīti deficīta un valsts parāda samazināšanai, nevis jaunām iniciatīvām. Saeima pirmajā lasījumā atbalstījusi grozījumus Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā, kas paredz, ka nākamajā gadā politiskajām partijām finansējumu no valsts budžeta saglabās līdzšinējā līmenī vai iesaldēs.

Liepājā izskalotais drons nav atlidojis līdz Latvijai. Trešdien Liepājas Karostā izskaloto dronu izmanto pretgaisa aizsardzības mācībās, taču visas pazīmes liecina, ka tas nav līdz Latvijai atlidojis, bet to izskalojusi jūra, ceturtdien vēsta “TV Kurzeme”. Drona izcelsme un palaišanas vieta patlaban nav zināma un to skaidros ekspertizē Rīgā. Jau ziņots, ka ceturtdien Karostas pludmalē atrasts izskalots bezpilota gaisa kuģim līdzīgs priekšmets. Pēc pārbaudes Sprādzienbīstamu priekšmetu iznīcināšanas speciālisti konstatēja, ka atrastais objekts ir pretgaisa aizsardzības mērķis. Objekts nav sprādzienbīstams un nerada apdraudējumu sabiedrībai, norāda NBS.

Švinka pēc kritikas par autobusu satiksmi saglabā amatu. Ceturtdien, 20.novembrī, Saeima noraidīja opozīcijas deputātu priekšlikumu izteikt neuzticību satiksmes ministram Atim Švinkam, kurš uzrunā deputātiem norādīja uz problēmām autobusu satiksmes jomā un tās risinājumiem. Švinka daļu uzrunas veltīja “Latvija pirmajā vietā” (LPV) līdera Aināra Šlesera iespējamajam biznesa interesēm transporta jomā. Švinkas demisiju atbalstīja 45 deputāti, tostarp Zaļo un zemnieku savienības frakcijas deputāti Uldis Augulis un Jānis Vucāns, bet ‘pret’ balsoja 47 parlamentārieši. Pie frakcijām nepiederošais deputāts Igors Rajevs balsojumā atturējās.

Ziņas no www.tvnet.lv, www.delfi.lv, www.lsm.lv

Balvu novada Jauniešu domē

Jaunais sastāvs ievēlēts, pienākumi sadalīti

2025./2026.mācību gadā Balvu novada Jauniešu dome ir oficiāli uzsākusi jaunu darba posmu. Novembra sākumā jaunatnes darba speciālistes Žaklīnas Orlovskas vadībā norisinājās jaunā mācību gada pirmā sēde, kurā jauniešu domes deputāti iezīmēja prioritātes, darba virzienus un šī gada uzdevumus, iedrošinot nebaidīties mēģināt un uzkrāt pieredzes bagāžu. Pirmajā sēdē vienbalsīgi tika ievēlēts jaunais jauniešu domes vadības sastāvs.

Pirmajā Balvu novada jauniešu domes sēdē ievēlēja jaunās domes dalībniekus un sadalīja amatus. Par jauniešu domes priekšsēdētāju kļuva Sindija Saide, bet viceprezidente turpmāk būs Eliza Pužule. Izglītības jautājumu koordinatores amats uzticēts Nadīnai Līvai Loginai, bet par attīstības un sadarbības koordinatoru ievēlēts Andris Astratovs. Pildīt sabiedrisko attiecību koordinatores pienākumus uzņēmusies Kristiāna Jasinska, bet kultūras jautājumus koordinēs Sindija Pauliņa. Par sporta un veselības koordinatoru ievēlēts Maksims Bistrovš, bet par protokolisti – Aleksandra Kalneja.

Jauniešu domes būtība ir pārstāvēt jauniešu intereses, meklēt risinājumus vietējiem izaicinājumiem un veidot vidi, kurā jaunieši var līdzdarboties, droši izteikties un pilnveidoties. Šī ir platforma, kur idejas pārvēršas iniciatīvās, bet iniciatīvas – konkrētos rezultātos.

“Ja jūti vēlmi darboties, vēlies iegūt pieredzi, attīstīt līderību, piedalīties lēmumu veidošanā un piedzīvot procesu no iekšpusē, sazinies ar kādu no jauniešu domes biedriem un pievienojies jebkurā brīdī!” aicina jauniešu domes deputāti. Viņi uzskata, ja jauniešu balss ir svarīga un tā ir patiesi sadzīr-

Foto - no personīgā arhīva

Pirmā attālinātā domes sēde notikusi. Tie, kuri vēlas turēt roku uz pulsa, aicināti sekot Balvu novada Jauniešu domes ikdienai un aktualitātēm sociālajos tīklos “Instagram” un “Facebook”.

dama – ne tikai uzklausa, bet arī ņemta vērā lēmumu pieņemšanā un procesos, kas ietekmē jauniešu ikdienu un nākotni Balvu novadā.

“Veiksmi un izdošanos komandai jaunajā darba cēlienā! Prieks un lepnums par tik motivētiem, uz mērķi orientētiem un aktīviem jauniešiem Balvu novadā,” novēl jaunatnes darba speciāliste Žaklīna Orlovskā.

Iepazīstinām

Priecājas par spēcīgo komandu

Jauniešiem Balvu novada Jauniešu domes priekšsēdētāja SINDIJA SAIDE, kura mācās Balvu Valsts ģimnāzijas 12.klasē, ir gandarīta par ievēlēšanu jaunajā amatā un cer, ka kopā ar spēcīgo komandu izdosies izvirzīt un sasniegt jaunus mērķus novada jaunatnes saliedēšanā un brīvā laika pavadīšanas iespēju pilnveidošanā.

Kādas ir sajūtas pēc ievēlēšanas šajā amatā?

– Gaidīju, ka tā notiks, taču nebiju pārliecināta, ka mani ievēlēs. Ļoti priecājos, ka tā notika, un esmu gatava strādāt kopā ar savu komandu, lai sasniegtu jaunus mērķus.

Kādi ir jauniešu domes priekšsēdētāja pienākumi?

– Domāju, ka galvenais pienākums ir vadīt komandu, sastādīt domes darba plānu, saliedēt komandu un palīdzēt saviem komandas biedriem nokļūt līdz viņu mērķiem.

Kā vērtē jauniešiem domes sastāvu?

– Man ir ļoti superīga komanda – ļoti aktīvi jaunieši, kuri gatavi darboties.

Kuri ir tuvākie mērķi, pie kā dome strādā?

– Novembra nogalē plānojam organizēt pasākumu domes dalībniekiem, lai mēs ne tikai saliedētos kā komanda, bet arī sagatavotu plānu nākamajam domes darbības pusgamam vai gadam. Pēc tam, sekojot šim plānam, rīkosim nākamās aktivitātes.

Ar ko nodarbojies no mācībām brīvajā laikā?

– Spēlēju orķestrī “Balvi”, dejoju tautu deju kolektīvā “Rīka”. Brīvajā laikā nodarbojos arī ar sportu, piemēram, basketbolu. Esmu beigusi Balvu Mākslas skolu un tagad šajā skolā apmeklēju pulciņu, kurā šīs skolas absolventi var atjaunot un pilnveidot tur iegūtās zināšanas. Darbojos arī skolas pašpārvaldē un aktīvi apmeklēju jauniešu centru, iesaistoties dažādās aktivitātēs.

AGNESE PUĻČA, Balvu novada Bērnu un jauniešu centra vadītāja: – Sindija Saide ir ļoti aktīva jauniene, kura nebaidās no izaicinājumiem. Viņai piemīt izteikta atbildības sajūta, mērķtiecība un pašiniciatīva. Sindija ir komunikabla, sadarboties spējīga jauniene, kura prot motivēt citus iesaistīties kopienas un skolas aktivitātēs. Jauniene demonstrē radošu domāšanu, līderību un spēju organizēt pasākumus, kā arī izcilas laika plānošanas prasmes, veiksmīgi apvienojot mācības, vaļaspriekus un brīvprātīgo darbu. Viņai raksturīga augsta darba kultūra, empātija un ieinteresētība sabiedrības labbūtnībā. Sindija ir enerģiska, atvērta jaunām zināšanām un pieredzei.

Foto - no personīgā arhīva

Pirmo reizi vadīs jauniešu domi. Sindija ir sabiedriski aktīva Balvu jauniene, kuras daudzpusīgais interešu loks un vēlme veltīt savu brīvo laiku pārējo jauniešu labā radīja priekšnosacījumus viņas ievēlēšanai atbildīgajā amatā.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Viļakā atklāja Beta kursu

Dalījās dzīves un ticības pieredzē

Aija Socka

Novembra sākumā Viļakā atklāja Beta kursu, kas dāvā iespēju dzirdēt dažādu cilvēku garīgu skatījumu par dzīves un ticības tēmām. Kurša atklāšanas nodarbībā ticības liecībā dalījās, muzicēja un dziedāja jaunie PAULA VERONIKA ŠĪRE.

Viļakā ciemojās pirmoreiz

Paula Veronika nāk no Aizkraukles, pašlaik studē Daugavpils Universitātē par pirmsskolas izglītības skolotāju. 23-gadīgā jaunieze par sevi saka: “Esmu animatore kristīgajā jauniešu nometnē “Oasis Latvija”, kur kalpoju ar slavēšanu. Hobijs ir mūzika un fotografēšana – spēlēju dažādus mūzikas instrumentus, ko esmu apguvusi pašmācības ceļā.” Runājot par viesošanās Viļakā, Paula Veronika atzīst, ka tā bija brīnīšķīga iespēja apmeklēt Viļakas Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcu. Viļakā viņa ciemojās pirmo reizi. “Man ļoti patika miers, kas tur valdīja, paspēju izbaudīt vienkāršību, mājīgumu un sirsniību. Esmu no sirds pateicīga par priesteru uzaicinājumu, jo ticu, ka ar savu liecību, kurā dalījos par ticības ceļu, un, slavējot Dievu, spēju uzrunāt kādu no klātesošajiem cilvēkiem. Paspēju pabūt arī Liepnas katoļu baznīcā – skaistā, mazā, mājīgā un mīļā,” atklāj jaunieze.

Iemācījās spēlēt ģitāru

Paulas Veronikas ticības ceļš sākās astoņu gadu vecumā, kad sestdienās un svētdienās apmeklēja baznīcu. Sestdienās baznīcā notika bērnu un jauniešu Svētās Mises, kad spēlēja draudzes jauniešu ansamblis, kurā piedalījās arī viņas māsa. Meitenei šķita, – ja māsa ir ansamblī, tad arī viņai tur jābūt –, un sāka piedalīties baznīcas ansambli un spēlēt džambu, lai arī no ticības vēl īsti neko nesaprata. Pagāja laiks, un Paula Veronika mācai jautāja, vai iemācīs spēlēt ģitāru. Māsa atteica, ka citreiz. Kādā dienā, sēžot mājās, Paula Veronika paņēma rokās grāmatīņu “Mēs lūdzam”, kur pamanīja akordu lapu. Paņēmusi mācas ģitāru, Paula lūdza viņai to uzskatīt un sāka mācīties spēlēt. Jau trešajā dienā Paula Veronika varēja nospēlēt slavēšanas dziesmas. “Tā bija ļoti liela, spēcīga Dieva žēlastība – dāvana, jo man nav mūzikas skolas izglītības. Visu, ko protu un zinu par mūziku, esmu apguvusi pašmācības ceļā,” atzīst jaunieze.

Devās svētceļojumā uz Aglonu

Paula Veronika, tiekoties ar iedzīvotājiem Viļakā, dalījās atmiņās par laiku, kad nevarēja nevienam uzticēties un *ieslēdzās* sevī, jo, līdzko kādam pateica, kas sāp vai ir noticis, to uzreiz uzzināja arī citi. “Protams, biju cietusi no fiziskās un emocionālās vardarbības. Skolā piedzīvoju mobingu. Vienmēr, kad man nodarīja pāri, klusēju un nevienam neko neteicu, jo zināju, ka nav jēgas, ka atkal pievils un nodos. Patiesībā jutos ļoti ievainota. Neticēju, ka Dievs patiesām ir, sāku attālināties no ticības. Kad man teica, lai eju pie psihologa, atbildēju: “Pats ej, ja tev vajag.” Dzirdēju par sevi pārmēģinājumus, nepatiesības, klausījos, cik esmu slikta, ka dzīvē neko nesasniegšu. Tie vārdi nebija tikai no draugiem. Dzirdēju, ka man saka, ka nepabeigšu skolu, tāpat kā tētis, ka esmu bezjēdzīga, ka no manis nav nekādas jēgas, ka vispār neesmu plānots bērns... Sāku tam visam ticēt. Domāju, kāda jēga pierādīt, ja citu acīs tāpat esmu slikta un nekas nemainīsies. Tobrīd vēl nesaprātu, ka man nav nevienam jāpierāda sevi, jo Dievs tāpat zina patiesību. Viņš mani ir radījis par savu meitu – pēc sava tēla un līdzības. Un tad, šajā neticības ceļā, parādījās *draugi, tusiņi*, alkohols, kas ļoti spēcīgi ieskāva manu ikdienu,” atklāj jaunieze. Viņa sāka lietot alkoholu, jo šķita, ka ballītēs ir labi – tur visi ir ļautri un tur Paula Veronika jutās pieņemta. Viņa negribēja būt sabiedrībā, negribēja mācīties, jo ar alkoholu bija vieglāk dzīvot. “Kad visi smejas, joko, dara muļķības, šķiet, ka viss ir labi. Bet tagad saprotu, cik spēcīgs ir ienaidnieks caur šo atkarību. Bija tik traki, ka divas nedēļas lietoju alkoholu. Un tad Dievs darija lielu brīnumu. Pienāca 2022. gada jūlijs, bija aizvadīts izlaidums, pabeigtas pavāru mācības, nosvinēts kārtīgi. Nezinu, kāpēc, bet man sirdī radās doma – jādodas svētceļojumā,” stāsta jaunieze. Tas nebija plānots, bet Paula Veronika jūta, ka šis svētceļojums būs īpašs, ir jābrauc. Aizbraukusi uz Madonu. Pirmajā dienā, noejot piecus kilometrus, lūgšanā Dievam viņa teica: “Dievs, es vairs negribu tā dzīvot. Ja Tu tiešām esi, lūdzu, atgriez mani pie sevis. Vēlos būt Tavs bērns, vēlos Tevi slavēt. Atgriez mani ticības ceļā. Ļauj man Tevi slavēt un uzrunāt citus caur savu

balsi un spēli.” Svētceļojuma beigās viņa jūta, ka nekādas pārmaiņas nav notikušas. Cerība un ticība Dievam šķita zudusi. Jaunieze bija pārliecināta, – ja Dievs gribētu, Viņš taču jau būtu visu izdarījis. Paula Veronika iegāja Aglonā un raudāja. Sāpēja sirds. Viņa saprata, ka mājās grib atgriezties citāda.

Pamazām atgriezās pie Dieva

Noslēdzoties Aglonas Dievmātes svētkiem, jaunieze devās uz nakšņošanas vietu, kur satika kādu sievieti. “Viņa man jautāja, vai esmu dzirdējusi par nometni “Oasis Latvija”. Sieviete pastāstīja, ka tur nākamajā nedēļā sākas nometne, un viņi meklē pavāru. Taujāja, varbūt es vēlos pieteikties. Atteicu, ka padomāšu. Sazinājos ar vienu no nometnes vadītājiem, lai pajautātu, kā notiek darbošanās. Kad sapratu, ka jāgatavo ēst 80 jauniešiem, mani pārņēma bailes un nedrošība. Galvā sāka atkal skanēt vecie meli: “Tu nevari. Tu nemāki. No tevis nav jēgas.” Bet beigās tomēr piekritu. Un tieši tur viss sākās,” atklāj Paula Veronika. Aizbraukusi uz nometni, viņa iepazīnās ar otru pavāriti, veiksmīgi darbojās virtuvē. Kamēr pati sēdēja pie katliem un mizotajiem kartupeļiem, dzirdēja, kā citi jaunieši slavē Dievu. Kādudien jaunieši aicināja Paulu Veroniku viņiem piebiedroties. Atnākot uz slavēšanu, viņa jutās nobijusies. Sākusies slavēšana, un sajūtas mainījās. Jaunieze pēc tam raudāja virtuvē, bet tās bijušas priekša asaras: “Es biju tik laimīga! Šķita, ka beidzot ir tik labi būt mīļetai, pieņemtai, vajadzīgai un novērtētai. Pamazām atgriezos pie Dieva, sāku atmet savas atkarības, cīnīties ar sevi un par sevi. Dievs strādāja ar mani, viss notika. Sāku apzināties, cik ļoti ciešu mājās, cik ļoti mani izmanto.” Sekoja dalība citās nometnēs un konferencē Vācijā. Atgriezusies mājās, Paula Veronika redzēja, ka tur nekas nav mainījies. Pēc pāris dienām jaunieze atklāja, ka viņas ģitāra ir saplēsta – to bija izdarījis kāds no vecākiem. Jaunietei vecāku rīcība ļoti sāpēja, jo viņi zināja, cik svarīgs instruments meitai ir ģitāra. Kad Paulai Veronikai parādījās kristīgie draugi, viņa beidzot spēja uzticēties. Kad jaunieze padalījās ar draugiem piedzīvotajā, viņi ieteica iet prom no mājām. Paula Veronika domāja, ka citiem viegli pateikt, bet nav taču, kur iet. Kādā janvāra dienā Rīgā notika “History Maker” pasākums, ko viņa apmeklēja kopā ar kristīgo draudzeni Diānu. Atgriezusies mājās, jaunieze piedzīvoja drausmīgu vakaru, mamma bija alkohola reibumā: “Es ļoti cietu gan no fiziskās, gan no emocionālās vardarbības. Uzrakstīju Diānai, lai viņa palūdzas par mieru manā ģimenē. Viņa atbildēja: “Paula, tev jāiet prom no mājām.” Es teicu: “Nē, man nav, kur iet. Man nav nekā.” Draudzene ieteica braukt uz Jaunaglonas Marijas kopienu. Domāju, – kā es tā vienkārši braukšu?! Pretojos līdz brīdim, kad mani notika *klikšķis*. Tajā vakarā sapratu, ka pietiek pretoties. Jāpieņem iespēja, ko Jēzus dod. Vajag uz klausīt un dzirdēt, ko Viņš grib teikt un darīt cilvēka dzīvē. Klusiņām nakti

Foto - no personīgā arhīva

Vēl viens paraksts uz ģitāras. Paulai Veronikai ir astoņas ģitāras, un viena no tām viņai ir ļoti īpaša. Kāpēc? Uz tās ir parakstījušies vairāki priesteri, tostarp Guntars Skutels, bīskapi un klostermāsas.

salasiju mantas un nākamās dienas vakarā jau devos uz Jaunaglonas Marijas kopienu, kur nodzīvoju divus gadus. Sāku kalpot “Oasis” nometnē, citos pasākumos, sadraudzības nedēļas nogales aktivitātēs, piedalījos Marijas skolā gan kā dalībiece, gan kā slavētāja. Un tas mani ļoti mainīja, kopiena mainīja manu dzīvi. Caur kalpošanu nometnē sāku piedot savam vectēvam par to, ko viņš man izdarīja. Sāku piedot arī tētim un mammai, gāju piedošanas ceļu. Piedzīvoju Dieva pieskārienu, Dieva mīlestību tajos brīžos, kad man tas bija visvairāk vajadzīgs. Ar Dievu sāku apzināties, cik esmu vērtīga, mīlēta, talantīga, radoša, svarīga, spējīga dot citiem caur savu talantu, dzīvesstāstu, rīcību vai vienkārši klātbūtni. Beidzot esmu atklājusi savu identitāti, pateicoties “Oasis Latvija” nometnei. Apzinos, ka māku arī kaut ko citu, ne tikai slavēt Dievu. Kad šie divi gadi, ko dzīvoju kopienā, aizritēja, Jēzus mani mācīja, mainīja, runāja, rādīja un deva iespēju beidzot pieņemt palīdzību, sākt vēl vairāk pieņemt Jēzus klātbūtni, mīlēt vēl vairāk un ticēt Viņam. Izmaiņas notiek ar katru dienu gan caur lūgšanām, gan Svētā Gara darbībām, gan dāvanām caur slavēšanu, lekcijām un nometnes grupām. Tagad saprotu, ka tikai ar Dieva spēku un mīlestību varu pieņemt Viņa palīdzību un atbrīvoties no visa, kas mani sāpina.” Pašlaik Paula Veronika kalpo nometnē “Oasis Latvija”, kas ir nometne 14–18 gadus veciem jauniešiem. Nometnei notiek četras reizes gadā skolēnu brīvlaikos, katrai nometnei ir sava tēma. Tā ir nometne ne tikai katoļiem, bet arī citu konfesiju jauniešiem, kur ir iespēja iegūt daudz jauna, justies mīlētām un svarīgām.

Ko gūstat, apmeklējot Beta kursu?

LOLITA MARIJA CIRCENE, dzīvo Susāju pagastā, mācās un strādā LBTU Malnavas koledžā: – Betas kursu apmeklēju jau otro gadu. Tiekoties ar Paulu Veroniku Šīri, mani uzrunāja tas, ka jaunieze nebaidījās runāt par savām problēmām un negatīvajām atmiņām, par notikušo dzīvē. Piemēram, par to, kā pret viņu skolā izturējās skolotāji un skolēni, par to, ka nevajag klusēt, bet gan cīnīties un runāt par šīm tēmām, arī to, ka pašnāvība nav izeja. Viņa stāstīja, kā alkohols sagrauj cilvēku dzīves, atklājot to, kas notika pēc vecāku šķiršanās. Pievērsoties Dievam, viņai dzīve uzlabojās. Priecājos, ka studē universitātē, neskatoties uz vairāku cilvēku prognozēm, ka neko dzīvē nesasnieg. Galvenais ir nenolaist rokas, ticēt Dievam un turpināt iesākt. Tikšanās ar Paulu Veroniku bija iedvesmojoša, draudzīga, jauka un drosmīga. Ja man būtu iespēja, Betas kursu apmeklētu katru tikšanās reizi, bet diemžēl nesanāks, jo studēju “Uzņēmējdarbību lauksaimniecībā”, kā arī strādāju. Manuprāt, šajās nodarbībās svarīgi piedalīties jauniešiem, jo šādās tikšanās reizēs par Dievu var uzzināt caur stāstu, bet baznīcā – caur rituālu. Pirms vai pēc lekcijas klātesošos pacienā ar dažādiem gardumiem, piemēram, kūku, cepumiem, groziņiem, salātiem, smalkmaizītēm. Paldies priesterim Guntaram par šo kursu Viļakā! Man šajās nodarbībās interesē tas, kā cilvēki dalās ar savu pieredzi un stāstiem, kā Dievs pieskaras viņiem un maina viņu dzīves. Dzirdētie stāsti iedvesmo un vedina uz domām, kā varu mainīt savu dzīvi. Pēc lekcijām pagājušajā gadā notika diskusijas grupās, bija ļoti interesanti pārrunāt ar biedriem, ko esam guvuši no lekcijas, dalīties savā pieredzē un diskutēt. Arī šogad ikviens ir laipni aicināts pievienoties jebkurai no tikšanās reizēm, visi ir laipni gaidīti.

INITA RAGINSKA, Viļakas katoļu draudzes vecākā, ērģeliece un Beta kursa administratore, dzīvo Medņevas pagastā: – Beta kurss Viļakā notiek jau trešo gadu. Aicināts ikviens, kurš vēlas kaut ko mainīt savā ikdienā, sajūst Dieva pieskārienu, augt ticībā. Lekcijas, sadraudzība palīdz cilvēkiem ieraudzīt savu dzīvi un visu pasauli citādākā gaismā, mainīt sirdis un attieksmi. Man tas ir sevis izzināšanas vakars, vēlme saklausīt un piedzīvot Dieva vadību ikdienā, protams, iepazīt draudzes cilvēkus un lektorus, dalīties mīlestībā.

Sociālo darbinieku diena

Jābūt līdzjūtīgam un ļoti pacietīgam

Irēna Tušinska

Ik gadu novembra otrajā otrdienā Latvijā savus profesionālos svētkus svin sociālie darbinieki. Šim smagajam un atbildīgajam, bet vienlaikus ļoti nepieciešamajam darbam jau gandrīz 15 savas dzīves gadus veltījusi arī Viļakas Sociālā aprūpes centra un struktūrvienības Šķilbēnu Sociālās aprūpes mājas vadītāja LĪNA BAROVSKA, kura rūpējas par saviem darbiniekiem un sociālo iestāžu iemītniekiem divdesmit četras stundas diennaktī.

Nesen piedalījāties sanāksmē, kurā spriedāt par nākamā gada budžetu novada sociālās aprūpes iestādēm. Vai naudas pietiks visām vajadzībām?

– Naudas ir tik, cik ir, un ar to ir jāiztiek. Prieks, ka ar mums runā un uzklauša. Ceru, ka tiksim arī sadzirdēti un sociālā darba jomā notiks uzlabojumi. Kopš kļuvu par sociālās aprūpes iestāžu vadītāju 2011.gadā, vienmēr esam dzīvojuši taupīgi. Tā arī turpināsim. Protams, gribētos izaugsmi. Kā prioritātes izvirzījām tās lietas, bez kurām šie pakalpojumi nevar iztikt. Protams, meklējam arī iespējas, kur varam iekonomēt.

Ar kādām grūtībām šobrīd saskaras Jūsu vadītās sociālās aprūpes iestādes?

– Kopš strādāju kā vadītāja, tik liels klientu skaita pieaugums, kā šobrīd, vēl nav bijis – pēdējos trīs gados uz vietām mūsu iestādēs veidojas rindas. Tās nav ļoti garas, tomēr, ja cilvēkam steidzami nepieciešams šis pakalpojums, to saņemt uzreiz nav iespējams, kāds laiks būs jāgaida. Atbildēt uz jautājumu, cik ilgi tas būs, neviens no mums nevar. Tas var būt gads vai divi, bet var būt mēnesis vai tikai viena diena.

Otra problēma ir speciālistu trūkums. Jau gandrīz divus gadus ir brīva sociālā rehabilitētāja vakance. Kādu brīdi meklējām medmāsiņu, bet nu jau esam atraduši. Mums ir vajadzīgs arī sociālais aprūpētājs. Grūti ir arī atvaļinājumu laikā, kad jāmeklē aizvietotāji, jo cilvēks no malas nevar tā vienkārši, bez iepriekšējas apmācības aizstāt mūsu darbiniekus. Vajadzīgs laiks apmācībām. Šis darbs ir specifisks, jo klienti šeit atrodas 24 stundas diennaktī. Viņi nevar aiziet mājās, paraudāt kādam uz pleca un savas emocijas izpaust kaut kur citur. Tas viss nāk pār mums. Te ir viņu mājas, un mēs esam daļa no viņu ģimenes. Cenšamies pielāgot ēdienkarti, lai visiem garšotu un katrs maksimāli justos kā mājās. Jāpiebilst, ka, ievērojot valsti noteiktās normas, dažreiz nespējam apmierināt visu senioru vēlmes, jo jāievēro sāls, cukura normas, ēdienā nedrīkst būt krāsvielu, konservantu un tamlīdzīgi. Darbs sociālās aprūpes iestādē ir ļoti smags ne tikai fiziski, bet arī garīgi, un ne katrs to var izturēt. Varbūt daudzi grib, bet nevar kaut vai sava veselības stāvokļa dēļ. Klientiem ir dažādas veselības problēmas, viņi ir jācīlā, jāpozicionē, jāasistē. Neskatoties uz visiem palīgīdzekļiem, ko pielietojam ikdienas darbā, tāpat tas ir smags fizisks darbs, un ne katra darbinieka veselības stāvoklis to atļauj. Arī emocionāli tas nav viegli. Ir jābūt līdzjūtīgam un ļoti pacietīgam.

Bez kādām rakstura īpašībām šajā darbā nevar strādāt?

– Cilvēki ir jāmīl. Pret viņiem jāizturas ar cieņu. Vienmēr atgādinu saviem darbiniekiem: “Izturieties pret klientiem tā, kā jūs gribētu, lai izturas pret jums.” Mēs nekad nezinām, kādā situācijā dzīves laikā varam nonākt. Varbūt rīt, izejot ārā, man uz galvas uzkritis ķieģelis un nonāksu ratiņkrēslā. Nav teikts, ka būs kāds, kurš mani aprūpēs. Cenšos maksimāli uzlabot pakalpojumu, darot visu, kas atkarīgs no manis, lai katrs šeit justos kā mājās. Protams, ne vienmēr varu izdarīt tā, kā man gribētos, jo līdzekļi ir ierobežoti.

Kāpēc cilvēki nelabprāt piesakās darbā sociālās aprūpes iestādēs?

– Ja runājam par speciālistiem – tādiem kā sociālais aprūpētājs, sociālais darbinieks, sociālais rehabilitētājs, manuprāt, šādi darbinieki saņem pārāk zemu atalgojumu, salīdzinot ar prasībām, kas viņiem tiek izvirzītas. Lai iegūtu profesiju, sociālajam darbiniekam jāstudē četrus gadus. Vai ir tā vērts, lai pēc tam par tik smagu darbu saņemtu nedaudz vairāk par minimālo algu? Šis darbs ir izsmēlošs un viegli noved pie profesionālas izdegšanas, jo katru dienu jādzird sūdzības un slikti vārdi. Protams, šajā darbā ir arī prieka deva, bet tā ir ļoti maza.

Kā sociālie darbinieki atgūst spēkus, lai varētu strādāt ilgstoši?

– Sociālie darbinieki, sociālie rehabilitētāji, sociālie aprūpētāji

un aprūpes iestāžu vadītāji piedalās supervīzijās. Izrunājot savu sāpi, tās ļoti labi palīdz atgūties. Grupas supervīzijās kopā ar kolēģiem bieži vien izdodas atrast problēmas risinājumu, jo ir svarīgi nejusties vienai, to risinot. Taču aprūpētājiem likums nenosaka obligātas supervīzijas. Aprūpētājiem tiek nodrošināti tikai kvalifikācijas paaugstināšanas kursi. Esmu par to, lai arī aprūpētājiem būtu pieejamas supervīzijas. Man piekrit arī citu pansionātu vadītāji, jo aprūpētāji atrodas visciešākajā saskarē ar klientiem, pirmie uzņemot negāciju un saskaroties ar problēmu. Tikai pēc tam viņi nodod ziņu mums. Tāpat aprūpētāji ir vieni no pirmajiem saskarē ar klientu radiem. Tādēļ supervīzijas viņiem ir nepieciešamas.

Kā vadītājs var atbalstīt savu darbiniekus, radot papildus motivāciju labi darīt savu darbu?

– Katru gadu aprūpētājiem meklēju pielāgotus kursus, lai viņi tiešām iegūtu jaunas zināšanas, nevis vienkārši atsēdētu nepieciešamās stundas. Reizi gadā cenšamies noorganizēt kolektīva pasākumu vai kopā aizbraukt pieredzes apmaiņas braucienā. Rīkojam sapulces, reti, bet cenšamies sarīkot kādu kopīgu iestādes pasākumu. Šogad ir izveidojusies ļoti laba sadarbība ar Balvu novada Sociālo pārvaldi. Esam runājuši, ka Sociālā darba dienu visi kopā varētu svinēt pavasarī, nevis rudenī – Sociālā darbinieka dienā, jo sociālajā sfērā strādā arī aprūpētāji un citi darbinieki. Kolektīvo pasākumu rīkojam arī Ziemassvētkos. Manas durvis darbiniekiem vienmēr ir atvērtas. Pastāvīgi atgādinu, ka viņiem nav jācīnās ar klientu. Ja ir problēma, esmu es vai sociālais darbinieks, pie kuriem vērsties, un mēs to risināsim. Aprūpētājam ir jāaprūpē, nevis jārisina problēmas. Katru rītu pulcējamies uz nelielu darba kafijas pauzi, kurā pārrunājam, kas noticis iepriekšējā vakarā, naktī vai brīvdienās, vai radusies kāda problēma.

Kā mēģināt dažādot iemītnieku ikdienu?

– Tā kā šobrīd mums nav sociālā rehabilitētāja, daļu šo pienākumu uzņēmusies sociālā darbiniece. Cik viņa var paspēt, strādājot divās iestādēs, tik cenšas rīkot dažādas aktivitātes. Reizi mēnesī tā ir jubilāru sveikšana. Notiek arī dažāda veida nodarbības. Svinam visus lielos svētkus – Ziemassvētkus, Senioru dienu, Lieldienas, Jāņus, valsts dzimšanas dienu, Lāčplēša dienu utt. Šobrīd pamazām gatavojamies Ziemassvētkiem.

Pirms Ziemassvētkiem gaidāt arī “Eņģeļu pastu”?

Kādas vēl svētku aktivitātes plānojat?

– Šogad ar dejām un dziesmām mūs plāno sveikt Viļakas Jauniešu mājas jaunieši. Lūgsim blakus ēkas pārvaldniekam šim svīnībām piešķirt lielāku zāli, jo mūsu zāle ir maza. Projekta “Eņģeļu pasta” vadītāja atsūtīja ziņu, ka visiem 35 Viļakas Sociālās aprūpes centra klientiem dāvanas jau ir sarūpētas. Šobrīd sociālajos tīklos cenšos atgādināt par Šķilbēnu sociālās aprūpes māju. Ceru, ka arī tur dāvanas izdosies sarūpēt.

Kā iedzīvotāji var kļūt par projekta “Eņģeļu pasta” dalībniekiem?

– “Eņģeļu pasta” mājaslapā, projektu sadaļā “Ziemassvētki”, var aplūkot visu sociālās aprūpes iestāžu – akcijas dalībnieku – sarakstu. Atlasot sev vēlamu pansionātu vai cilvēku, ko vēlas sveikt, var pieteikties sagatavot viņam dāvanu. Mājaslapā var atrast visus akcijas noteikumus. Ja agrāk pansionātu iemītnieki varēja izteikt vēlmes, ko viņi gribētu saņemt dāvanā, tagad tas katram būs pārsteigums. Taču mājaslapā ir ieteikumi, ko varētu dāvināt.

Agrāk uz Jūsu vadītajām iestādēm izklaidēt vai izvest iemītniekus pastaigā nāca brīvprātīgie jaunieši. Vai tāda iespēja ir arī šobrīd?

– Iespēja ir. Vienmēr aicinu nākt, jo neesam slēgta tipa iestāde. Seniori ne tik ļoti gaida dāvanas, kā viņiem veltītu uzmanību. Viņi grib būt vajadzīgi, noderīgi, sadzirdēti. Vienmēr esmu aicinājusi tos, kuri dodas uz baznīcu, paņemt līdzi mūsu seniorus. Tas ir tepat pāri ceļam. Taču neviens nav pieteicies. Šobrīd brīvprātīgais darbs pie mums nenotiek.

Bet Jūs gribētu?

– Jā. Taču tam jānotiek regulāri un paredzami. Arī iepriekš brīvprātīgajiem to esmu teikusi. Nevar izdomāt, ka šodien ir brīvs vakars, un atskriet, lai kaut ko noorganizētu. Ar senioriem tā nenotiek. Viņiem laikus jāzina, kas un kad notiks. Viņiem vajadzīga regularitāte. Ja tas nenotiek regulāri, noteiktā laikā, klients var pateikt, ka viņš todien negrib neko darīt. Varbūt slikti jūtas vai nav labā noskaņojumā. Bet, ja tas notiek regulāri, viņi ir gatavi un gaida. Ir arī gadījies, ka kāds apsola un neatnāk. Tad seniori ļoti pārdzīvo, jo ļoti gaida. Ar viņiem jāapietas ļoti uzmanīgi.

Kādi remontdarbi nepieciešami Jūsu vadītajām

Foto - I. Tušinska

Par darbu domā pat naktīs. Lina Barovska gandarīta, ka šobrīd izveidojusies lieliska sadarbība ar citiem novada pansionātiem: “Sociālās pārvaldes vadītāja Līga Šustova izveidojusi visu novada pansionātu vadītāju “WhatsApp” grupu, kurā regulāri sazināties. Nereti arī tiekamies ar sociālās aprūpes iestāžu vadītājiem, piedalāmies kopīgās supervīzijas, kurās risinām problēmas.”

iestādēm?

– Viļakas aprūpes centra ēkai pēc dokumentiem jau apritējuši 130 gadi. Mums vajadzīgs pamatīgs kapitālais remonts, bet tam nepieciešami ļoti lieli līdzekļi. Saprota arī, ka neesam tik bagāta pašvaldība. Protams, ir cerība līdzekļus iegūt ar projekta palīdzību. Taču pēdējā laikā nav bijis projektu konkursu piedāvājumu, kas derētu aprūpes centriem. Nākamajā plānošanas periodā ceru, ka šāda iespēja būs. Uz to ļoti ceru. Sikus remontus veicam paši. Šogad abās iestādēs esam paveikuši daudzus darbus. Rekovā stiprinājām sienu, pašu spēkiem izremontējām virtuvi un vienu istabiņu. Uztādījām profesionālu veļas žāvētāju. Viļakā uztādījām profesionālu veļasmašīnu, mums uzdāvināja arī veļas žāvētāju, kas būtiski atviegloja aprūpētāju darbu. Būvējam lapeni pie Viļakas sociālās aprūpes iestādes ēkas. Izremontējām vienu istabu, ēdamzālē nomainījām grīdu, remontējām apkures katlu. Ļoti lielu darbu šogad ieguldījām, sakopjot ābeļdārzu, kas jau vairākus gadus neražoja. Šajā pavasarī apsmidzinājām ābeles pret kaitēkļiem, izgriezām bojātos zarus, tad vēlreiz smidzinājām. Šoruden jau sagaidījām nelielu ražu. Paldies uzņēmējam Jaroslavam Kozlovam, kurš aizdeva mums zinošu darbinieci, kura visu ierādīja. Pārējo paveicām pašu spēkiem.

Kā atjaunojat spēkus pēc grūtām darba dienām?

– Lielāko daļu brīvā laikā veltu trīsgadīgajam dēlinam. Atvaļinājumus kopā ar vīru pavadām ārzemēs, jo Latvijā nevaru atļauties izslēgt tālrūni, vienmēr uztraucos par darbu. Kopā ar ģimeni nereti dodamies nelielākos braucienos arī uz Lietuvu, Igauniju vai tepat pa Latviju. Tikai esot ārpus Latvijas robežām, varu atslābt, jo zinu, ka jebkurā gadījumā nevarēšu atskriet uz darbu un palīdzēt. Cenšos paļauties uz saviem darbiniekiem, kuri lieliski tiek galā arī bez manis. Par darbu nedomāt ir grūti. Kad vakarā kāds zvana, sirds sāk sisties ātrāk. Uzreiz domāju, ka noticis kas slihts. Esmu atbildīga par visiem abu pansionātu iemītniekiem, tādēļ par darbu domāju visu laiku. Arī labākās idejas darba jautājumos nereti rodas tieši naktī.

Varbūt tomēr ir kaut kādi veidi, kā atbrīvoties no pastāvīgas nervu spriedzes?

– Pēdējā laikā ļoti daudz lasu, lai gan agrāk to nedariju. Sākās ar to, ka izlasīju savas klasesbiedrenes Sanitas Strautnieces sarakstītu grāmatu “Ieputinātī”. Man iepatikās. Izlasīju četras viņas gadalaikiem veltītās grāmatas. Vakaros, iegrimstot lasāmvielā, atslēdzos no citām domām. Vēlāk man ieteica izlasīt romānu cikla “Septiņas māsas” grāmatas. Izlasīju vairākas uz reāliem notikumiem balstītas grāmatas par karu un sapratu, ka nespēju lasīt par to, sevišķi pēc Ukrainas kara sākuma. Šobrīd esmu aizrāvusies ar fantastikas grāmatu “Sarkanā sacelšanās”. Atslēgties no ikdienas darba, vienlaikus iegūstot daudz vērtīgu zināšanu no kolēģu pieredzes, palīdz arī apmācības darbam ar senioriem, kas reizi mēnesī divas vai trīs dienas pēc kārtas notiek Rīgā.

Saruna ar Atzinības raksta saņēmēju

Bērni, mazbērni, vedeklas – mana lielākā bagātība

Aija Socka

Valsts svētkos Balvu novada Atzinības rakstu par pilsonisko un sabiedrisko aktivitāti, ieguldījumu izglītības jomas un novada attīstībā, pozitīvu izglītības iestādes tēla veidošanu un novada vārda popularizēšanu saņēma Bērzpils pamatskolas skolotāja LOLITA KOKO-REVIČA.

Kādas emocijas dominēja, uzzinot par Atzinības raksta piešķiršanu?

– Prieks, ka mans darbs tiek pamanīts un novērtēts! Paldies par to! Strādāju, iesaistos, *pavelku* līdzī citus, mācos, jo citādi neprotu. Patīk būt kustībā, uzzināt ko jaunu. Apbalvošanas pasākumā bija satraukums un arī savīļņojums reizē. Un prieks par katru Atzinības raksta saņēmēju. Sirds cilvēki – tā liecināja pieteikuma vēstules. Man bija gods būt starp viņiem.

Jums ar izglītību saistīti daudzi dzīves gadi. Bērnībā labprāt apmeklējāt skolu un bijāt aktīva ārpusstundu darbā?

– Bērnība aizritēja Rugāju pagasta (kādreiz padomju saimniecība “Rugāji”) “Baldonēs”. Augu daudz bērnu ģimenē – man ir divi brāļi un māsa. Daudz laika pavadījām ārā. Vasarās Vārnienas upē peldējāmies un ar dakšiņu ķērām vēdzeles. Kas tas bija par prieku (kaķim īpaši), ja izdevās kādu noķert (tas gan notika ļoti reti). Taisījām bunkurus. Un lasīju. Katru dienu. Mums mājās bija daudz grāmatu, jo tētim patika lasīt, no viņa pārņēmu šo ieradumu. No bērnības vēl atceros darbu. Agri zaudēju tēti, mamma palika viena ar četriem bērniem. Šajā laikā tik daudz ko iemācījies. Mani brāļi un māsa tāpat. Tāpēc arī šobrīd viņi jebkuru darbu dara no sirds un prot, ja tā var teikt, ne no kā uztaisīt skaistas un noderīgas lietas.

No 1. līdz 4.klasei mācījos Upatnieku astoņgadīgajā skolā, bet no 5.klases – Rugāju vidusskolā. Man patika iet uz skolu, iesaistīties skolas pasākumos, braukāju uz sacensībām, nodarbojos ar tūrismu. Mani mīļākie mācību priekšmeti bija sports, vēsture, ģeogrāfija, literatūra. Mazākajās klasēs gribēju kļūt varone – sapņoju, ka glābšu pasauli, 5.klasē domāju kļūt par ārsti. Vēlāk domas mainījās.

Kāds bija Jūsu ceļš uz skolotājas profesiju?

– To, ka gribu būt skolotāja, sapratu tikai 11.klasē. Skolotāju dienā vajadzēja vadīt stundas. Kad nostājos klases priekšā, pārņēma īpašas emocijas, tad arī atnāca atklāsmē, ka neko citu savā dzīvē negribu darīt. Specialitātes izvēli ietekmēja manas latviešu valodas un literatūras skolotājas Lilita Leišavniece, Ilga Žuga un Maiga Smilga. Prasīgas, radošas un atsaucīgas. Paldies viņām! Pirmā darbavieta bija Mežvidu pamatskola. Darbā pieteicos uzreiz pēc vidusskolas absolvēšanas Balvu rajona Tautas izglītības nodaļā, tad vadītāja vēl bija Lilija Baune. Strādāju un neklātienē studēju Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē. Mežvidu pamatskolā tajā laikā bija daudz gados jaunu skolotāju – kopīgas intereses, sarunas, pasākumi, smieklīgi atgadījumi. Par tur pavadīto laiku (8 gadi) man ir visjaukākās atmiņas. 1995.gadā sāku strādāt Bērzpils vidusskolā un daru to joprojām, tikai nu jau Bērzpils pamatskolā. Ļoti pietrūkst darba ar vidusskolēniem.

Kāda parasti izskatās Jūsu darba diena?

– Ikdienu ir saspringta, jo mācu latviešu valodu, literatūru un arī datoriku (pavasārī LU ieguvu sertifikātu, kas atļauj mācīt datoriku vispārējā izglītībā). Latviešu valodu un literatūru mācu no 6. līdz 9.klasei, datoriku – no 4. līdz 9.klasei. Pildu arī bibliotekāres pienākumus skolā. Šogad esmu arī klašu un pirmsskolas grupu audzinātāju metodiskās komisijas vadītāja, darbojos skolas padomē. Ar skolēniem saprotos labi. Vai mēdz iepriecināt? Kā tad citādi! Protams, jo bērnos ir tik daudz enerģijas. Daudziem ir laba humora izjūta, bērni ir izpalīdzīgi, atsaucīgi. Vēl daži rūpējas, lai uzņemu pietiekami daudz vitamīnu, jo laiku pa laikam atrodu uz sava galda pa ābolam, kuru atstājis kāds rūķītis. Paldies maniem skolēniem, viņi neļauj psiholoģiski novecot. Kamēr vien spēj saprast skolēnu jokus un kopā ar viņiem pasmieties, esi jauns.

Kas ir patīkamākais un nepateicīgākais darbs ikdienā? Varbūt laika gaitā esat atradusi recepti, kā ne īpaši patīkamo darbošanos padarīt tīkamāku?

– Nekādas īpašas receptes nav. Esmu iemācījusies nedalīt darbu patīkamā un nepatīkamā, jo jāpadara tik un tā. Patīk vai nepatīk. Tas man kopš bērnības. Paldies mammai par to. Vienkārši vajag ar kaut ko sākt. Reizēm gan arī man piemetas prokrastinācija (darbu atlikšana uz vēlāku laiku), taču cenšos

sevi audzināt. Skolotāji dažkārt ar satraukumu runā par jauniešu lasīt un rakstītprasmī, arī par vārdu krājumu.

Vai skolēnu zināšanu un prasmju līmenis ar gadiem pasliktinās?

– Jau daudzus gadus vērtēju centralizēto eksāmenu darbus latviešu valodā un literatūrā un redzu kopainu valstī. Jā, piekritu, rokraksti un pareizrakstība pasliktinās. Arī vārdu krājums kļūst trūcīgāks. Domraksti reizēm ir tukši, izlasi un nesaproti, ko skolēns gribējis pateikt, nav savu spriedumu, secinājumu, faktu. Labā ziņa – ne visiem. Gadās skolēnu darbi, kuros salasāmi rokraksti (ar pareiziem burtu savienojumiem), laba pareizrakstība, bagāts vārdu krājums, skaidra skolēna nostāja. Prieks labot. Diemžēl šādu darbu ir mazāk.

Kā mācību procesā izmantojat modernās tehnoloģijas? Vai tās skolēniem rada lielāku interesi par mācībām?

– Izmantoju. Kā gan citādi! Mūsdienās bez tā nevar. Informācijas tehnoloģijas (IT) attīstās strauji, skolotājam jāaug laikam līdzī, nemitīgi jāmācās. Man klasē ir viss, kas tam vajadzīgs, – ekrāns, katram skolēnam ir dators. Mācu skolēnus veidot arī stopkadrā animāciju, infografikas, kā pareizi izmantot mākslīgo intelektu (MI). Tas ir mīts, ka MI visu atrisinās. Mākslīgā intelekta piedāvātā informācija ir jāpārbauda, bet, lai to izdarītu, jābūt zināšanām. Skolēni ar to *iekrīt*. Ja gribi īsā laikā izveidot nodarbību klases stundai par kādu konkrētu tēmu, MI to izdarīs, atliks tikai kaut ko piekorigēt. Arī snieguma līmeņus izveidos ātri, jāiedod tikai nepieciešamā informācija. MI vairāk izmantoju, meklējot idejas, kuras tad pati *apaudzēju*. Atzistu, ka MI nākotnē varētu attīstīties tik tālu, ka izkonkurēs vairākas profesijas. Skolēniem patīk stundās izmantot IT, taču, vai tas rada viņos lielāku vēlmi mācīties, šaubos, vienkārši šķiet interesantāk. Manā skatījumā, nekas nevar aizstāt rakstīšanu ar roku, jo, rakstot ar roku, informāciju var iegaumēt ātrāk.

Ārpus mācību darba esat uzņēmusies arī vairākus citus pienākumus. Kāpēc jums svarīgi iesaistīties sabiedriskajā dzīvē?

– Jau trīs gadus vadu Bērzpils Saieta nama amatiereteātri “Jandāls”, kurā šogad nedaudz pamainījās sastāvs. Sākām iestudēt Aivara Bankas lugu “No Jāņiem līdz Pēteriem”, tad jau redzēs, kas labs no tā iznāks. Kāpēc svarīgi iesaistīties sabiedriskajā dzīvē? Nekad neesmu par to domājusi. Kaut kā sanāk pats no sevis. Varbūt arī tāpēc, ka apkārt ir istie cilvēki, kuri prot *paraut līdzī*. Ar 1.oktobri esmu arī pašvaldības metodiķe latviešu valodas, literatūras un teātra mākslas jomā. Darbs zināms, jo vairākus gadus biju valodu (latviešu) un kultūras izpausmes un pašizpausmes mākslas (literatūra) jomas koordinatore novadā. Ar amata nosaukuma maiņu nāk klāt arī jauni pienākumi, mācos, kā visu paveikt labāk. Ja ar savu darbu izdodas popularizēt Bērzpils pagastu un Balvu novadu, par to tikai priecājos.

Kuri brīži svētkos un ikdienā kopā ar kolēģiem sniedz gandarījuma sajūtu? Ir kādas tradīcijas, kas raksturīgas tikai Bērzpils skolas kolektīvam?

– Mums ir ļoti jauks kolektīvs – draudzīgs, izpalīdzīgs un radošs. Nupat bija skolas salidojums. Tā veiksmīga norise bija visa skolas kolektīva darbs. Dzirdot labas atsauksmes, saproti, ka katrs savu pienākumu bija paveicis godam. Tas arī ir gandarījums. Ikdienā daudz pozitīvu emociju sniedz mūsu sarunas un smieklī starpbrīžos, kopīgi pieredzes apmaiņas braucieni, dzimšanas dienu svinēšana. Mums ir savas daiļdārznieces, rokdarbnieces, maizes un kūku cepējas, cita aizraujas ar konservēšanu. Dažām kolēģēm ir tik laba humora izjūta, ka pat vienkāršāko notikumu vai teikumu spēj pārvērst anekdotē. Ikdienā reizēm gadās visādi, bet, kad nepieciešams, varam būt *cīši* *kai* *zuodža* *zūbi*.

Vai kādreiz ir piezagusies doma: ko darišu, ja skolēnu skaits turpinās samazināties un skolu slēgs? Kā vērtējat situāciju laukos, kur jaunu ģimeņu un bērnu paliek arvien mazāk?

– Jā, protams, kā gan citādi. Līdz pensijai vēl patālu. Esmu par to domājusi un skatījusies darba piedāvājumus. Domāju, ka tas uztrauc katru mazas skolas pedagogu. Mēs dzīvojam nemitīgā spriedzē, kā būs nākamgad. Tas nomāc. Taču tai pat laikā saprotu, ka skolēni pie tā nav vainīgi. Tāpēc cenšos darīt savu darbu ar pilnu atdevi. Skolēni ļoti labi jūt, kad patiešām esi ar viņiem un par viņiem. Ļoti žēl, ka laukos paliek arvien mazāk jaunu ģimeņu. Lai tā nebūtu, jābūt darba iespējām. Kamēr tādu nebūs, nekas nemainīsies. Priecājos par ikvienu jaunu ģimeni, kas paliek uz vietas un ir pietiekami

Foto - no personīgā arhīva

Atzinības raksta saņēmēja. Fotografijā iemūžināts viens no saulainajiem mirkļiem Spānijā, pilsētā Alfacara. “Gada nogale ne īpaši tik, jo dienas kļūst arvien īsākas. Toties vasara ir mans gadalaiks,” teic skolotāja.

drosmīgi, lai uzsāktu savu biznesu vai turpinātu vecāku iesāktu darbu zemnieku saimniecībā.

Bērni un mazbērni ir Jūsu lielākā bagātība. Kādas īpašības bija svarīgi viņos ieaudzināt?

– Man ir divi dēli. Vecākais dēls Agris ar sievu un dēlu dzīvo Ziemeļīrijā. Mazdēlam ir 12 gadi. Viņš vasarā pabeidza pamatskolu (tur mācību gads ilgst līdz jūnija beigām) un rudenī sāka mācīties vidusskolā. Ļoti priecājos, ka viņiem klājas labi, abi strādā, regulāri ceļo, daudz iegulda dēla izglītībā. Lepojos, ka mazdēlam ir labas sekmes mācībās un ļoti plašs redzesloks. Tikties gan nesanāk tik bieži, kā gribētos. Reizi gadā viņi brauc uz Latviju, un reizi gadā es dodos pie viņiem. Jaunākais dēls Edijs ar sievu un dēlu dzīvo Rēzeknē. Abi ir robežsargi. Mazdēlam novembra beigās paliks 2 gadiņi. Ļoti atraktīvs, zinātkārs puika. Vecāki daudz ar viņu strādā mājās. Septembrī sāka apmeklēt dārziņu. Ar jaunākā dēla ģimeni tiekos bieži. Bērni un mazbērni, arī vedeklas, ir mana lielākā bagātība. Lepojos ar dēliem, jo viņi izauguši par kārtingiem, godīgiem, strādīgiem cilvēkiem, kuriem ir svarīgas ģimenes vērtības. Ceru, ka to izdosies ieaudzināt arī savos mazbērnos.

Ar ko piepildāt brīvo laiku? Kādi ir vaļasprieki?

– Brīvajā laikā lasu. Grāmatās meklēju dziļumu. Patīk parapsiholoģija. Tā ir mana aizraušanās jau sen, cenšos izlasīt visu jaunāko, kas ir par šo tēmu. Tāpat patīk grāmatas, kuru pamatā kāds patiešs stāsts vai izpētīta kāda nopietna joma, pirms tapis darbs, piemēram, Nikolasa Evansa darbi “Lēkt liesmās”, “Vilku lokā”. Ļoti patika arī Rūtas Šepetis “Klusejošās strūklakas” un “Jūras sāļums”. Starp manām mīļākajām grāmatām nenoliedzami ir arī Laimas Muktupāvelas “Mila. Benjamiņa” un “BrāliBrāli”. Skatos filmas – vēsturiskās un detektīvus. Patīk ceļot. Vienā vakarā ar vecāko mazdēlu skaitījām, cik valstīs esam pabijuši. Abiem sanāca vienāds skaits – 13. Saprotu, ka viņš mani drīz apsteigs. Vasarā patīk strādāt dārzā, tā ir relaksācija. Un klusums. Tikai klusumā vislabāk var dzirdēt sevi.

Vai esat Latvijas patriote? Ko valstī, novadā, pagastā vērtējat visaugstāk, ar ko lepojaties?

– Jā, esmu Latvijas patriote. Uzskatu, ka patriotismu izrāda nevis ar skaļiem saukļiem, bet, pirmkārt, ar darbu, tāpēc lepojos ar ikvienu cilvēku, kurš savu darbu daru ar pilnu atdevi. Un tādu cilvēku, kuri ir savā istajā vietā, mums valstī, novadā un pagastā ir daudz. Otrkārt, ar attieksmi. Nevajag jau grandiozas lietas – sakop kaut vai savas mājas pagalmu, pacel nomestu pudeli ceļa malā, kad tev nevienš to neprasa darīt, uzvelc baltu kreklu Lāčplēša dienā un valsts svētkos, piespraud pie tā svētku lentiti, tā izrādot cieņu mūsu valstij un tās vēsturei. Ir tik jauki redzēt, kā Balvu pilsēta un pagastu centri ir saposti valsts svētkiem. Skaisti ir Balvi un pagastu centri arī ikdienā. Un ne tikai centri. Kad brauc un redzi apkārt sakoptus laukus un mājas, pārņem prieks un lepnums, ka ir strādīgi un radoši cilvēki visapkārt. Ir cilvēki laukos.

Darbojas atjaunotās telpās

Vāc un apkopo novadpētniecības materiālus

Šoruden Kupravas bibliotēka un klientu apkalpošanas centrs darbojas atjaunotās telpās, pagastmājas pirmajā stāvā. Savukārt ēkas otrajā stāvā, kur iepriekš atradās bibliotēka, pamazām iekārto telpas, kas atvēlētās novadpētniecībai.

Telpas – gaišas un mājīgas

“Ēkas pirmajā stāvā ir atjaunotas telpas – nomainīti griesti, grīdas, durvis, atjaunotas sienas un veikti citi remontdarbi. Strādājam cilvēciņos apstākļos,” par iestādes patīkamajām pārvērtībām stāsta bibliotēkas vadītāja IVETA MEDNIECE. Telpas kļuvušas gaišas, mājīgas un ērtas gan darbiniekiem, gan apmeklētājiem. Šogad, kā stāsta I.Medniece, bibliotēku regulāri apmeklē 38 lasītāji, pārsvarā cilvēki cienījamajos gados. Jauni lasītāji klāt nenāk. “Vakar bija atnākuši aptuveni 50 apmeklētāji, jo maksāja par komunālajiem pakalpojumiem. Atnākot iedzīvotāji runā ne tikai par grāmatām un preses izdevumiem, bet stāsta arī par sadzīves apstākļiem un citām lietām. Zvana arī brīvdienās, ja, piemēram, pagrabā tek ūdens vai radušās citas problēmas. Saziņa lielākoties notiek krievu valodā,” atklāj bibliotēkas vadītāja. Gaidot Ziemassvētkus, Iveta darinās svētku noformējumu, rīkos tematisko izstādi. Jaunā gada sākumā, iespējams, būs skatāma Jekaterinas Rēdmanes darbu izstāde, – viņa darina dimantu glezniņas. Grāmatu iegādei un preses abonēšanai atvēlētā nauda šogad jau iztērēta. Par to, cik būs līdzekļu preses izdevumiem un grāmatām nākamgad, vēl nav zināms. Apmeklētāji labprāt lasa gan grāmatas latviešu un krievu valodā, gan laikrakstus un žurnālus, interesējas par notikumiem.

Aicina papildināt kolekciju

Taujāta par vēstures materiālu vākšanu un apkopošanu, novadpētniecībai atvēlēto telpu iekārtošanu, bibliotēkas vadītāja uzsver: “Svarīgi, lai priekšmeti un kādreiz nozīmīgās lietas neaiziet nebūtībā, lai ir iespēja tās saglabāt un aplūkot arī turpmākajos gados. Piemēram, ir saglabātas šūpoles, ko, kā liecina fotogrāfijas, izmantoja Bērņības svētkos aizvadītā gadsimta 70.gados. Saglabāti vairāki vietējo amatnieku darbi, piemēram, Leonīda Baikova un Konrāda Briča darinājumi. Novadpētniecībai atvēlētajās telpās atrodas darbi gan no skolas, gan bijušās pagasta pārvaldes ēkas un pagasta iedzīvotāju mājām. Ikviens var apskatīt svečturus, rakstāmmašīnu, vērējamo ratīņu, telefonus, skaņuplašu atskaņotāju, medaļas, albumus, arī drenu caurules un ķieģeļus, ko savulaik ražoja vietējā rūpnīcā, kā arī citas vēsturiskas lietas. Aicinu iedzīvotājus iesaistīties kolekcijas papildināšanā – ja ir kāda vērtīga vēstures liecība, nemetiet ārā, bet nesiet uz bibliotēku!”

Telpa bērniem un datorlietotājiem. Bērni, kā stāsta bibliotēkas vadītāja, Kupravā lielākoties ierodas vasarās, kad sabrauc pie vecvecākiem. Ikdienā bibliotēku apmeklē pārsvarā seniori.

Piemīnas istaba skolai. Ienākot vienā no otrā stāva telpām, rodas sajūta, ka ir nokļūts skolā. Tā iekārtota kā klase ar soliēm un krēsliem. Par senatnīgumu liecina vairākas mēbeles, priekšmeti, apgaismojums, vecās mācību grāmatas, globuss, radioaparāti un citas lietas. Saglabājusies arī vērtīga, 34 lappuses bieza matemātikas likumu grāmata, ko glītā, salāsāmā rokrakstā savulaik veidojusi skolotāja Māra Pimanova. Grāmatas vāki darināti no finiera, grāmatas platums ir 43cm, garums – 63cm.

Foto - A.Kirsanovs

Vietējo amatnieku un citi darbi. “Telpu iekārtošana ir sākuma stadijā, vēl daudz darāmā. Lai tās nestāvētu tukšas un vēstures liecības neaizietu nebūtībā, nolēmu ierīkot novadpētniecības stūrīti,” skaidro I.Medniece.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Skaisti un sakopti. Bibliotēkas telpās mājīgumu dāvā arī daudzās puķes, kas zied pat kāpņu telpā, gleznas, kā arī bibliotēkas vadītājas atsaucība un rūpes par apmeklētājiem.

Foto - A.Kirsanovs

Vada meistarklases

Darina ķiploku vainagus

Aizvadītās nedēļas nogalē Upītē, “Stabļovas ķiplokā”, pie ILZES SUPES bija ieradušies vairāki interesenti, kuri vēlējās pašu rokām izveidot ķiploku vainadziņus.

“Ķiploku vainagus darīnu jau četrus gadus, bet šogad piedāvāju vainadziņus arī citiem, jo mums vēl ir pietiekami daudz ķiploku. Pagājušajā gadā, piemēram, ap šo laiku vairs ķiploku nebija. Šogad bija laba raža, tāpēc joprojām ir ko piedāvāt gan ēšanai, gan pušķiem un vainagiem, kā arī stādīšanai. Kamēr zeme nav sasalusi, vēl var stādīt ziemas ķiplokus,” stāsta Ilze. Arī viņu ģimenē, gaidot Ziemassvētkus, šogad ierastā Adventes vainaga vietā būs ķiploku vainags. Vainagu darināšanas meistarklasi Upītē apmeklēja dalībnieki gan no mūsu, gan kaimiņnovada. Mājās, kā stāsta Ilze, meistarklases dalībnieki aizbrauca ļoti apmierināti, jo darbs nebija grūts, toties rezultāts ir skaists un galvenais – praktiski pielietojams arī pēc Adventes laika. Šonedēļ vainagu darināšanas meistardarbnīcas Ilze vadīs Bērzpils saietu namā (27.novembrī) un Aizkraukles pusē – Klintaines kultūras namā. Kāpēc tik tālu – Klintainē? “Kad ieliku afixu par meistardarbnīcu pie mums, piezvanīja Klintaines kultūras nama vadītāja un uzaicināja ciemos, jo viņiem šī vainagu ideja šķita neparasta. Mazliet padomājot, piekritu!” skaidro Ilze.

Top vainadziņi. Attēlā kopā ar Ilzi darbojas Elija Ločmele (no kreisās) no Medņevas un Santas Supes ģimene no Balviem. Vainagam var piestiprināt četras sveces, kā ierasts Adventes vainagos, vai arī nolikt vienu sveci tā vidū.

Foto - no personīgā arhīva

Vainadziņš. Upītē un Klintainē meistardarbnīcu dalībnieki vainadziņiem izmantoja Ilzes sarūpētās vainadziņu pamatnes, bet Bērzpilī katrs darinās ķiploku vainagu uz paša gādātas pamatnes. Lai izveidotu ķiploku vainagu, nepieciešams darboties aptuveni pusotru stundu.

Foto - no personīgā arhīva

Lappusi sagatavoja A.Socka

Ar Erasmus+ uz Portugāli: skolēni apgūst praksi, skolotāji – jaunas mācīšanas metodes

Erasmus+

Līdzfinansē
Eiropas Savienība

No 28.septembra līdz 28.oktobrim Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas koman-

da devās nozīmīgā mobilitātes misijā uz Portugāli. Erasmus+ profesionālās izglītības mobilitāšu projekta "Iekļaujoša profesionālā izglītība" ietvaros, kas norisinājās Portugāles Montižo (Montijo) pilsētā, četras Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas skaistumkopšanas pakalpojumu programmas audzēknes (Viktorija Jermacāne, Alla Zelča, Tina Ozoliņa, Linda Celmiņa) un četri komerczinību programmas audzēkņi (Jānis Kristiāns Krevics, Melise Borisanova, Keita Bāliņa un Sandija Kalniņa) uzsāka savu praksi darba vidē balstītās mācībās. Projekta mobilitātē piedalījās arī trīs pedagogi: Elita Gaile – kā pavadošā persona, savukārt angļu valodas skolotāja Inese Circene un Inga Grigule, kura pasniedz sociālās zinības, reklāmas pakalpojumu organizēšanu un interešu izglītībā darbojas ar skolēnu mācību uzņēmumiem, devās darba *ēnošanas* aktivitātē, lai iepazītos ar Portugāles profesionālās izglītības struktūru, iezīmēm, kā arī pedagogu darbā izmantotajām metodēm.

Darba *ēnošanas* aktivitātes laikā no 18. līdz 28.oktobrim skolotājas I.Circene un I.Grigule iepazinās ar Portugāles izglītības struktūru – viņas apmeklēja vairākas izglītības iestādes Lisabonas apkārtnē, kā arī vēroja mācību stundas gan pamatskolas un vidējās izglītības posmā, gan arī profesionālajā izglītībā. "Bija vērtīgi smelties idejas savam darbam un pārrunāt izglītībā aktuālos jautājumus ar ārzemju kolēģiem," teic I.Circene un piebilst, ka neizpalika arī vietējās kultūras iepazīšana, apmeklējot kultūrvēsturiskas vietas.

"Man kā angļu valodas skolotājai bija interesanti vērot tieši angļu valodas stundas. Skolēni Portugālē angļu valodas stundās mācās no Portugālē izdotām angļu valodas grāmatām atbilstoši savas valsts izglītības standartam. Telefonu izmantošana skolā nav atļauta," pastāstīja I.Circene. Sarunās ar portugāļu kolēģiem skolotāja uzzināja, ka tur skolēniem angļu valodas eksāmens nav obligāts ne pamatizglītības posma noslēgumā, ne arī vidējās izglītības posmā, ja vien skolēns pats to nav izvēlējies tādēļ, ka tas būs viņam nepieciešams, lai iestātos augstskolā. "Novēroju, ka skolēni stundās ir motivēti un pārbaudes darbus pilda ļoti atbildīgi, jo iestāšanās universitātē notiek prioritārā secībā, pamatojoties uz visos mācību priekšmetos iegūto atzīmju vidējo rādītāju. Otra daļa ir balstīta uz universitātes pieprasīto konkrēto eksāmenu atzīmi, kas ir saistīta ar kursu, uz kuru skolēns piesakās. Abu daļu vidējais rādītājs ir uzņemšanas universitātē vērtējums. Šis skaitlis ir no nulles līdz 20, un, jo augstāks tas ir, jo lielāka iespēja iestāties universitātē. Arī pārbaudes darbi Portugāles skolās tiek vērtēti skalā no 0 līdz 20," savos iespaidos par atšķirīgajām iezīmēm izglītības darbā dalījās skolotāja Inese Circene.

Savukārt skolotāja Inga Grigule visvairāk novērtēja iespēju vērot mācību stundas profesionālajos priekšmetos, jo pati ir saistīta ar profesionālo mācību priekšmetu pasniegšanu. "Man

bija iespēja piedalīties skolotāju *ēnošanā* Portugālē, Lisabonā (*Escola Comercio Lisboa*), kas specializējas komercijas un radošo industriju profesionālajā izglītībā. *Ēnošanas* mērķis bija iepazīties ar Portugāles pieredzi reklāmas un vizuālās komunikācijas jomā, īpaši pievērsties skatlogu noformēšanas un reklāmas dizaina praktiskajām apmācībām," teic I.Grigule. *Ēnošanas* laikā skolotāja vēroja mācību procesu kursā, kura dalībnieki nodarbojās ar reklāmas materiālu izstrādi un skatlogu dizainu. "Skolēni mācījās apvienot radošas idejas ar komerciāliem mērķiem, izmantojot dažādus materiālus, gaismu un krāsu kompozīcijas. Īpaši interesanta bija praktiskā daļa, kurā analizēja un veidoja Ziemassvētku tematiskos skatlogu noformējumus – tie bija radoši, estētiski un atbilstoši mūsdienu tirgus tendencēm," atzīst I.Grigule. Skolotāja pastāstīja, ka Portugāles kolēģi dalījās ar metodēm, kā mācību procesā integrēt dizaina domāšanu, vizuālo estētiku un klienta vajadzību izpratni. "Varēja vērot ciešu sadarbību starp skolotājiem un skolēniem, kā arī starp mācību iestādi un uzņēmumiem, kas pasūta reālus reklāmas projektus. Šāda pieeja motivē audzēkņus un sniedz viņiem praktisku pieredzi jau mācību laikā," uzskata I.Grigule. Viņa atzīst, ka *ēnošanas* pieredze bija ļoti vērtīga profesionālās pilnveides iespēja. Tā ļāva gūt ieskatu citu valstu profesionālās izglītības praksēs, iegūt jaunas idejas mācību satura un metožu pilnveidošanai, kā arī iedvesmu radošā darba organizēšanai Latvijā. Īpaši noderīga, kā teic skolotāja, bija pieredze, kā radošumu un uzņēmējdarbību var savienot ar mācību procesu, radot gan vizuāli pievilcīgus, gan komerciāli efektīvus risinājumus. "Kopumā *ēnošana* Portugālē bija profesionāli bagātinoša un iedvesmojoša pieredze, kas veicināja gan personīgo, gan pedagoģisko izaugsmi, kā arī stiprināja starptautisko sadarbību izglītības jomā," secina Inga Grigule.

Portugāles dienvidos, netālu no Lisabonas. Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas audzēkņi Erasmus+ projekta laikā iepazīna Portugāles pilsētu Montijo, kur viņi gan dzīvoja, gan izgāja arī praksi. Foto – balvenieši kopā ar savu skolotāju Elitu Gaili un izglītojamajiem no Rumānijas profesionālās vidusskolas.

* Apmaksāts

Foto - no personīgā arhīva

Skolas bibliotēka. Skolotājas (foto – no kreisās) Inese Circene un Inga Grigule pastāstīja, ka šādā plašā bibliotēkas telpā pamatskolēni Setubalā, Portugālē, ne tikai spēlēja spēles brīvajā laikā, bet arī mācās. Mācības šajā skolā notiek divās maiņās – no pulksten 8 līdz 13 un no 14 līdz 18. Skolā ir daudz videokameru, kas fiksē pārkāpumus. Audzēkņi mācās no portugāļu autoru izdotām mācību grāmatām. "Interesanti bija vērot, kā angļu valodas skolotāja formatīvajai vērtēšanai stundā izmantoja "Plickers" digitālo rīku. Tam pieejama arī bezmaksas versija, bet tikai pieciem jautājumiem pie katras mācību tēmas," atklāja I.Circene. Vēl viņa pastāstīja, ka skolotāju istabā ir neliela kafejnīca, kur var nopirkt gan uzkodas, gan kafiju. Tur atrodas arī datori, un skolotāji tur strādā – labo darbus, dzer kafiju, – mierīgi un nesteidzoties. Savukārt skolas ēdnīcā brīvdienas ēd tikai maznodrošinātie audzēkņi, pārējie tās var nopirkt vai ēst līdzpaņemto trauciņos, jo te ir arī mikroviļņu krāsnis, kur ēdienu skolēni var uzsildīt.

Foto - no personīgā arhīva

Katrs audzēkņis darbojās citā uzņēmumā un/vai skaistumkopšanas salonā. Tā bija ne tikai lieliska iespēja izmēģināt savas profesionālās prasmes citā valstī, bet arī apgūt jaunu praktisko pieredzi caur darba vidē balstītām mācībām. Foto – pie Mara Cabeleireiros frizētavas Montijo, Portugālē, ar skaistumkopšanas pakalpojumu programmas audzēkni Viktoriju Jermacāni un viņas prakses vadītāju no Portugāles. Kopā ar viņām – skolotājas Inga Grigule (no kreisās) un Inese Circene (no labās).

Mācību klase. Apmeklējot dažādas izglītības iestādes, pedagoges secināja, ka arī Portugālē skolas atšķirās aprīkojuma un tehnoloģiju nodrošinājuma ziņā: "Kādā skolā mācību klases bija vienkāršākas gan mēbeļu, gan tehnoloģiju ziņā, savukārt citā skolā caur Eiropas projektiem un uzņēmējiem piesaistīts finansējums un skola aprīkota ar jaunākajām tehnoloģijām." Foto redzams, ka skolā Palmelā klasēs vēl ir parastās tāfeles, uz kurām skolotājs raksta ar krītu, un projektoris. Skolēni stundās strādā ar mācību grāmatām un pierakstiem. Telefonus stingri aizliegts lietot ne tikai mācību stundu laikā, bet vispār skolā.

Lappusi sagatavoja S.Gugāne

Foto - no personīgā arhīva

Mobilitātes laikā skolēni mācījās patstāvību gan sadzīvē, gan darbu plānošanā. Kā svarīga pievienotā vērtība bija kultūras iepazīšana, dodoties dažādos izbraucienos, apskatot arhitektūras pieminekļus, muzejus un vides objektus. Foto – Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas audzēkņi pie Monserrates pils Sintrā. Gan audzēkņi, gan pedagogi atbrauca ar jaunas pieredzes un neaizmirstamu iespaidu bagāžu, ar ko dalījās arī savā mobilitātes atgriezeniskās saites pasākumā skolā.

Veselība

Jaunais budžets nevieš cerības, ka varēsim dzīvot ilgāk un veselīgāk

Sanita Karavoičika

Pēdējās nedēļas Latvijas sabiedrībā un politikā kopumā bijušas trauksmainas, jo šobrīd svarīgākais apspriežamais temats ir, kā dzīvosim tuvākajā nākotnē, kādi valsts pakalpojumi būs pieejami, kāds būs valsts budžets nākamajam gadam. Valdībā un Saeimā nākamā gada budžetam izvirzītas trīs galvenās prioritātes – nacionālā drošība, demogrāfija un izglītība. Diemžēl veselība tajā skaitā nav.

14.Saeimas deputāte, ģimenes ārste LĪGA KOZLOVSKA stāsta, ka novembra sākumā bija garas diskusijas par nepieciešamo finansējumu tautsaimniecībai, pensijām un citām valstij svarīgām lietām, taču, tā kā vienai no izvirzītajām prioritātēm – nacionālai drošībai – novirzīti 4,9% no IKP, pārējai daļai tomēr sanācis atlieku princips. Par to liecina kaut vai fakts, ka no Sabiedrības veselības pamatnostādnes 2021.-2027.gadam medicīnai paredzētajiem papildus 275 miljoniem eiro nākamajam gadam pagaidām atvēlēti mazāk kā 10% no šīs summas – vien 27 miljoni eiro. Saeimas deputāte norāda, ka lielākā daļa šīs naudas tiks atvēlēta demogrāfijas mātes un bērna veselības uzlabošanas programmai, risinot demogrāfijas problēmas, kas joprojām ir ļoti aktuālas: “2025.gada dzimstības rādītāji Latvijai varētu būt dramatiski. Ja 2015.gadā Latvijā piedzima aptuveni 21 500 bērnu, tad šogad prognozes liecina tikai par 10 000 jaundzimušo. Lai gan trešo un ceturto bērnu īpatsvars ģimenēs pieaug un pēdējos piecos gados uz pusi samazinājusies zīdaiņu un perinatālā mirstība, tomēr visus satrauc, kas notiks mūsu valstī pēc dažiem gadiem. Tāpēc bērnu veselībai veltīta lielāka uzmanība.”

Veselības ministrija informatīvajā ziņojumā par veselības budžetu 2026.gadam Saeimas un sociālo darba lietu komisijā darījusi zināmu, ka vidējais gaidīšanas laiks bērniem uz sekundārajām ambulatorajām konsultācijām samazināties no 77 dienām 2021.gadā līdz 55 dienām 2024.gadā. Lai arī samazinājums ir par 22 dienām, L.Kozlovskā uzskata, ka tas tomēr ir daudz. Tāpēc reālajā dzīvē ne vienmēr gaidītājam to viegli pamanīt. Saeimas deputāte norāda, ka nākamajā gadā paredzēts uzlabot arī grūtnieču uzraudzības programmu, iesaistot vecmātes pirmsdzemdību un pēcdzemdību periodā, palielināts finansējums neauglības ārstēšanas, kā arī zobārstniecības un citām programmām. Savukārt no Labklājības ministrijas atsevišķi paredzēts papildus finansējums māmiņu pabalstu celšanai, bet par to vairāk būs zināms pēc 3. decembra, kad valsts budžets, iespējams, tiks apstiprināts, arī ņemot vērā frakciju ieteiktos priekšlikumus.

Atgriežoties pie veselības jautājumiem, kā vienu no aktuālākajiem L.Kozlovskā min Veselības ministrijas plānu jau ar šī gada novembra beigām ieviest vienotu e-nosūtījumu un pierakstu sistēmu. Pašlaik e-nosūtījumus galvenokārt izraksta ģimenes ārsti, bet e-atbilde no speciālistiem un slimnīcām pienāk novēlota un fragmentāra.

Optimizācijas pasākumu ietvaros ministrija pakāpeniski, līdz 2029. gadam, plāno arī

slimnīcu tīklu attīstības stratēģijas ieviešanu. Tas slimnīcām paredz trīs līmeņus pašreizējo piecu vietā. “Nepārtraukti diskutējot ar valdību par Balvu un Gulbenes slimnīcas un citu Austrumu pierobežas medicīnas iestāžu saglabāšanas nepieciešamību pašreizējā līmenī kā valsts drošības garantu, ir panākta sapratne un atbalsts. Taču šis jautājums būs jāpatur uzmanības centrā vēl ilgu laiku,” uzsver Saeimas deputāte. Viņasprāt, tikpat nozīmīga un saistīta ar valsts drošību ir aktualitāte par kritisko zāļu rezerves izveidi un to aprītes shēmas ieviešanu, kas joprojām *būksē*. 2026.gadā zāļu pieejamības uzlabošanai novirzīti nepilni 10 miljoni eiro. Tas nozīmē, ka valsts kompensēs un pacientam vairs nebūs jāapmaksā farmaceita pakalpojumi 0,75 centu apmērā receptu medikamentiem, ja to iegādes vērtība būs līdz 10 eiro. Šis atvieglojums attieksies arī uz personām ar 1. grupas invaliditāti. Kā norāda L.Kozlovskā, pašreiz tiek spriests arī par iespēju atļaut ārstiem izrakstīt kompensējamus medikamentus uz laiku līdz 6 mēnešiem tiem pacientiem, kuru veselības stāvoklis ir stabils. Taču to atļaus ar nosacījumu, ka zāles varēs izņemt uz trīs mēnešiem, tad pēc tam – uz nākamajiem trīs mēnešiem. To izvērtēs ārsts. Papildus paredzēti 4 miljoni eiro paliatīvās aprūpes pakalpojumu stiprināšanai un nodrošināšanai pēc iespējas tuvāk pacientu dzīvesvietai. Diemžēl Latvijā ar katru gadu palielinās hroniski slimo pacientu skaits. “Mūsu valsts atrodas 2.vietā Eiropā pēc medicīniski novērtējamās mirstības rādītāja, līdz ar to aizvien būtiskāku nozīmi iegūst pakalpojumu pieejamība pacientiem un atbilstošs valsts veselības aprūpes finansējums. Tomēr būtiska nozīme ir arī iedzīvotāju dzīvesveidam, paradumiem un katra paša rūpēm par veselības saglabāšanu. Budžets, kas tiek plānots nākamajiem trim gadiem, nevieš cerības, ka varēsim sasniegt izvirzītos mērķus – dzīvot ilgāk un veselīgāk. Tāpēc aicinu pilnvērtīgi izmantot pašlaik dotās iespējas – reizi gadā apmeklēt ģimenes ārstu, veikt profilaktiskās apskates un vakcināciju, kā arī izmantot četras valsts apmaksātā vēža skrīninga programmas. Ir ļoti svarīga katra iedzīvotāja izpratne un atbildība par savu veselību,” norāda Saeimas deputāte.

LĪGA KOZLOVSKA, 14.Saeimas deputāte, ģimenes ārste

Sports

Sadala medaļas volejbolā

Aizvadīta Balvu novada kausa izcīņa volejbolā, aizraujošās spēlēs noskaidrojot komandu vietu sadalījumu trīs grupās.

Sieviešu grupa:

- 1.vieta: “BĒRZGALE”, vērtīgākā spēlētāja – Laura Lucatnika.
- 2.vieta: “MIXIŅŠ”, vērtīgākā spēlētāja – Ērika Šulja.
- 3.vieta: “BOC/RSU”, vērtīgākā spēlētāja – Kristīne Ružāne.
- 4.vieta: “BALVU DĀMAS”, vērtīgākā spēlētāja – Rēzija Ozola.

Vērtīgākā spēlētāja visā grupā – Evelīna Volkova (“BĒRZGALE”).

Viriešu grupa:

- 1.vieta: “STRENGTH”, vērtīgākais spēlētājs – Marts Bičevskis.
- 2.vieta: “BĒRZPILS”, vērtīgākais spēlētājs – Mārtiņš Jansons.
- 3.vieta: “BALVU TM”, vērtīgākais spēlētājs – Kristers Briedītis.
- 4.vieta: “ALŪKSNE”, vērtīgākais spēlētājs – Mārtiņš Celms.

Vērtīgākais spēlētājs visā grupā – Kristers Rozītis (“STRENGTH”).

Viriešu grupa “40+”:

- 1.vieta: “JĒKABPILS”, vērtīgākais spēlētājs – Andrejs Ivanovs.
- 2.vieta: “MADONA”, vērtīgākais spēlētājs – Nauris Pulkstens.
- 3.vieta: “ALŪKSNE”, vērtīgākais spēlētājs – Rihards Mihailovs.
- 4.vieta: “BALVU NOVADS”, vērtīgākais spēlētājs – Elmārs Rakstiņš.
- 5.vieta: “NAUTRĒNU APVIENĪBA”, vērtīgākais spēlētājs – Raimonds Kauliņš.

Vērtīgākais spēlētājs visā grupā – Mārtiņš Civkots (“JĒKABPILS”).

Triumphs! Attēlā redzamas komandas, kuras ieguva zelta, sudraba un bronzas medaļas sieviešu grupā.

Īsumā

Zaudē un gūst uzvaras

VK “Lazdukalns/Balvu novads” dāmas aizvadījušas vairākas spēles Latvijas čempionāta Reģionālās volejbola līgas Vidzeme volejbola līgā. Pirmajā mačā ar rezultātu 1:3 tika piedzīvots zaudējums pret VK “Jēkabpils”, bet otrajā spēlē pretī stājās VK “Gulbene/BJSS”, mūspuses komandai svinot uzvaru ar 3:1. Savukārt trešajā un ceturtajā mačā, kas notika aizvadītajā svētdienā, tika izcīnītas divas uzvaras ar rezultātu 3:0 – pret komandām “IVI” un “Valmieras BJSS”. Lazdukalnietes uzsākušas dalību arī Gulbenes novada čempionātā volejbolā. Pirmajās divās spēlēs izcīnītas uzvaras: 2:0 pret “Gulbenes U16” volejbolistēm un 2:0 pret “Bērzgali”.

Jāpiebilst, ka Sābru volejbola līgā divus mačus aizvadījusi arī komanda “NDK/Balvu novads”. Pret “Jēkabpils juniors/JSS” piedzīvots zaudējums ar rezultātu 0:3 (visu setu rezultāti – 14:25; 25:27; 27:29). Savukārt otrā spēlē ar rezultātu 3:0 izcīnīta uzvara pret “RNSS” (25:19; 25:20; 25:23).

Nepalaid garām!

Turnīrs ‘četri pret četri’

VK “Lazdukalns” un Balvu Sporta skola ar sadarbības partneriem organizē volejbola turnīru ‘4 pret 4’, kas notiks 30.novembrī pulksten 11 Balvu Profesionālās un vispārīgglītojošās vidusskolas sporta zālē. Sporta pasākumā piedalīsies 2013. un 2015.gadā dzimušas meitenes un jaunākas. Tālruna numuri plašākai informācijai: 26408286 vai 26525506!

Drošības balsts, uz ko var paļauties

Pasniedz apbalvojumus ugunsdzēsējiem glābējiem

Latvijas Republikas proklamēšanas 107.gadadienā un godinot ieguldījumu Latvijas un tās iedzīvotāju drošības stiprināšanā, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Latgales reģiona pārvaldes amatpersonām Krāslavā tika pasniegti apbalvojumi. Savukārt piecpadsmīt ugunsdzēsēji glābēji, kuri nesen uzsākuši dienestu, deva zvērestu pašai izdzīvot kalpot Latvijas valstij.

“Latvijas Republikas proklamēšanas gadadiena mums visiem atgādina, ka valsts spēks slēpjas cilvēkos — viņu drosmē, godaprātā un mīlestībā pret savu zemi. Ar lepnumu varu teikt, ka ugunsdzēsēji glābēji ir spilgts šī spēka piemērs. Viņi ir mūsu valsts drošības balsts, uz kuru vienmēr var paļauties. Pateicoties ugunsdzēsēju glābēju profesionālismam un pašizcilībai, sabiedrība var justies drošāk. Pasniegtie apbalvojumi ir mūsu pateicības un atzinības zīme par viņu nesavtīgo kalpošanu,” uzsver VUGD Latgales reģiona pārvaldes priekšnieks pulkvedis ČESLAVS ŠMUKSTS.

Apbalvojumus saņēma arī vairāki mūspuses ugunsdzēsēji glābēji:

■ VUGD Pateicību izteica: Balvu daļas vada komandiera vietniekam seržantam JĀNIM PĒTERSONAM un Tilžas posteņa vada komandiera vietniekam seržantam NORMUNDAM STAHOVSKIM.

■ VUGD Latgales reģiona pārvaldes Pateicību par priekšzīmīgu dienestu un sakarā ar Latvijas Republikas proklamēšanas 107.gadadienu izteica: Tilžas posteņa vada komandiera vietniekam kaprālim IVANAM AKULOVAM, Balvu daļas vada komandiera vietniekam kaprālim OTTO KAPTEINIM, Balvu daļas vada komandiera vietniekam kaprālim RAITIM KOKOREVIČAM, Balvu daļas ugunsdzēsējam glābējam (autovadītājam) kaprālim JĀNIM SAVIČAM un Balvu daļas ugunsdzēsējam glābējam (autovadītājam) kaprālim ARTIM UŠACKIM.

■ Par nozīmīgu ieguldījumu VUGD stratēģisko mērķu un uzdevumu īstenošanā, attīstības un prestiža veicināšanā, kā arī par teicamiem dienesta pienākumu izpildes (darba) rezultātiem un sakarā ar Latvijas Republikas proklamēšanas 107.gadadienu ar VUGD apbalvojumu “Jubilejas goda zīme “Latvijas Ugunsdzēsības - 160”” apbalvoja: Balvu daļas komandieri majoru ALVI ROMĀNU, Viļakas posteņa komandieri kapteini RAIVI BONDARU, Tilžas posteņa vada komandiera vietnieku virsseržantu RAIVI BĒRZIŅU, Balvu daļas ugunsdzēsēju glābēju (autovadītāju) kaprāli JĀNI NICECKI un Tilžas posteņa ugunsdzēsēju glābēju (autovadītāju) kaprāli JURI ZELČU.

Lasītājas pārdomas

Sašutums par nomedītu briedi pie altāra

“Kas slēpjas zem ticīga cilvēka ādas”? Kāda sociālā tīkla “Facebook” lietotāja pie foto, kur pie nomedītā brieža redzams Latvijas Romas katoļu baznīcas Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbignevs Stankevičs (attēls pa kreisi), uzrakstīja: “Kas tur slēpjas zem ticīga cilvēka ādas? Nelabais?”

3.novembrī Skaistkalnes Romas katoļu baznīcā notika Svētā Huberta (mednieku aizbildņa) svētku dievkalpojums, kad dievnāmā uz izgreznotām nestuvēm tika svinīgi ienests nomedīts briedis, bet Latvijas Romas katoļu Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbignevs Stankevičs teica sprediķi.

Gan aizstāv, gan pauž šoku

Šis notikums sabiedrībā raisījis plašas un asas diskusijas, kas ar dažādiem viedokļiem atspoguļots arī medijos. Proti, kamēr daļa cilvēku pauž nepatiku un šoku par notikušo, jautājot, vai tiešām Latvijā jāuztur viduslaiku tradīcijas, citi Svētā Huberta svētkus steidz aizstāvēt kā senu tradīciju. Piemēram, “Latvijas Kristīgā radio” prezidents Tālvāldis Tālbergs saka, ka viņu redzētais šokēja: “Ko teiktu Jēzus Kristus, ja ietu garām? Veči ar cepurēm galvās atnesa briedi uz baznīcu un tad dzīvnieku pagrieza ar pakaļu pret altāri... Tā ir ģirgāšanās par Jēzu Kristu! Un Jēzus bija izdzinis cilvēkus no dievnama, kad tur redzēju dzīvnieku upurēšanu. Priekš kam šis upuris tika atnests?” Savukārt dzīvnieku aizstāvības platformas “Zootēka” pārstāvji notikušo raksturo kā burtiski reliģisku festivālu, kā centrā ir upurēts dzīvnieks un dzīvnieku nonāvēšanas glorificēšana, bet Bībele piesaukta kā pamatojums. Vienlaikus šiem svētkiem netrūkst arī aizstāvju. Piemēram, svētku organizators, priesteris Andrejs Mediņš uzsver, ka šī ir jau trešā reize, kad Latvijā tiek rīkotas Svētā Huberta svinības. “Vai tad jūs par to pirmo reizi dzirdat? Ja cilvēki ir bauru tauta, lai viņi ņemas, bet visā pasaulē tā svin!” Savukārt katoļu arhibīskaps Z.Stankevičs norādījis: “Dievs medniekiem uzticējis rūpes par dabu – tas teikts Svētajos Rakstos. Piemēram, kad vilki savairojas mežonīgos daudzumos un sāk plēst mājlopus, to skaits jāierobežo. Novēlu medniekiem, lai viņi sargā savu

sirdi tīru no netikumiem, naida un varaskāres. Mednieku misija ir rūpēties, lai zeme un dzīvā radība tiktu kopta un sargāta, un lai dabā būtu līdzsvars.”

“Ceru, ka mūsu baznīcās šādas izvirtības nepieļausim”

Pēc šī svētku pasākuma laikraksta “Vaduguns” redakcijā vērsās arī Viļakas pilsētas iedzīvotāja BIRUTA NARUBINA, kura dalījās savās pārdomās. “Esmu pārsteigta, ka Skaistkalnes Romas katoļu baznīcā nosvinēja Svētā Huberta dienu. Kā ticīgie cilvēki varēja pieļaut, ka baznīcā uz nestuvēm tika ienests nošauta brieža liķis? Turklāt dievkalpojumu vadīja pats Zbignevs Stankevičs un priesteris Andrejs Mediņš. Cilvēkus, kuri bija pret šo pagānu rituālu, priesteris Mediņš intervijā

nosauca par stulbu tautu ar slimu psihi... Tomēr, manuprāt, šie vārdi attiecas uz viņu pašu. Rietumvalstīs mums uzspiež savas vērtības – Halovīnu un viendzimuma laulības, tagad arī dievkalpojumus ar nogalinātu dzīvnieku pie altāra. Pasaule jūk prātā! Pateicība Dievam neizpaužas nokauta dzīvnieka nešanā pie altāra, bet gan lūgšanās, regulārā baznīcas apmeklēšanā un desmit baušļu ievērošanā. Ja mednieki tik ļoti vēlējas pateikties Svētajam Hubertam, savu rituālu vajadzēja veikt mežā – tāpat, kā to darīja viduslaiku ciltis, dejojot ap nogalināto dzīvnieku. Ceru, ka vismaz mūspuses baznīcās nepieļausim un nepiedzīvosim tādas izvirtības, jo baznīca ir Dieva svētība un Dieva nams,” uzsvēra Biruta Narubina.

Kas ir Svētā Huberta diena?

Svētā Huberta (mednieku aizbildņa) dienu svin 3.novembrī. Daudzviet šajā dienā notiek Svētā Mise par medniekiem, kurā lūdz par drošību un pateicību par dabas dāvanām. Brieža ienešana baznīcā vai altāra priekšā ir neoficiāls, simbolisks rituāls, kas attīstījies no Centrāleiropas mednieku tradīcijām. Šādos dievkalpojumos baznīcu rotā ar zaļumiem, trofejām un medību simboliem, bet mūzika tiek spēlēta ar medību ragiem. Katoļu baznīcas oficiālajā liturģijā nav paredzēta īpaša kārtība vai rituāls, kas Svētā Huberta dienā aprakstītu nomedīta brieža ienešanu baznīcā, suņu vai mednieku svētīšanu. Tomēr šādas tradīcijas pastāv tautas dievbijības un mednieku kultūras līmenī – īpaši Viduseiropā (Polijā, Vācijā, Čehijā, Slovākijā, Austrijā) un dažviet arī Latvijā. Senākos laikos cilvēki uz baznīcu kā pateicības dāvanu mēdza nest ēdienu, apģērbu, finanses, kas pēc dievkalpojuma tika izdalītas trūcīgajiem. Tādēļ arī šodien nav nekas ārkārtējs, ja mednieki savā dievkalpojumā atnes to, kas viņiem ir – svaigu medījumu, ko pēc tam notiesā paši, vai kas tiek nodots draudzei, kura to izdala tālāk tiem, kam tas nepieciešams. Līdz ar to brieža ienešana dievnāmā mīses laikā ir kā zīme, ka Dievam pateicamies par svētību un dodam Viņam labāko, kas mums ir. Tas nav nekas ārkārtējs. Tad jau tikpat ļoti vajadzētu uztraukties par Pļaujas svētkiem, kuru laikā uz dievnamu tiek nestas dārza veltes, konservējumi, arī gaļas izstrādājumi. Tas ir tas pats! Tikai tad, nezin kāpēc, neviens par to neuztraucas. Savukārt Lieldienās cilvēki tiek aicināti nest uz baznīcu gaļu, miltu izstrādājumus, olas, lai to svētītu un svētību aiznestu uz mājām.

Latvijas Mednieku asociācija

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Īsumā

Atkal skanēs trauksmes sirēnas

26.novembrī, lai pārbaudītu valsts agrinās brīdināšanas sistēmas darbību, laikā no pulksten 10 līdz 10.10 Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) visā valstī iedarbinās trauksmes sirēnas. Pārbaudes laikā trīs minūtes skanēs vilņņveida signāls (piecas sekundes skanēs, sekos pārtraukums, tad atkal piecas sekundes skanēs). Jāuzsver, ka pirmo reizi kopā ar trauksmes sirēnu pārbaudi uz viedtālruniem visā Latvijā tiks nosūtīts šūnu apraides paziņojums, kas pienāks ar lietotāja uzstādīto īsziņas skaņas signālu un tālruna vibrāciju. Šāda paziņojuma izsūtīšana ļaus pārbaudīt, vai šogad Latvijā ieviestā šūnu apraides sistēma darbojas bez tehniskiem traucējumiem. VUGD arī aicina iedzīvotājus līdz 26.novembrim atjaunināt savu viedtālrunu programmatūru, jo tas ir būtiski, lai šos paziņojumus varētu saņemt.

Iespēja pieteikties pašvaldības stipendijai

Vēl līdz 28.novembra plkst.14.00 Balvu novada Sociālajā pārvaldē ir iespēja pieteikties stipendijai studentiem, kuri apgūst augstākās izglītības programmu “Sociālais rehabilitētājs” un “Sociālais aprūpētājs”. Uz pašvaldības stipendiju var pretendēt jau no pirmā studiju gada uz visu atlikušo studiju programmas laiku, ja pretendents pilda novada domes saistošo noteikumu “Kārtība, kādā Balvu novada pašvaldība piešķir stipendijas studentiem, kuri studē pašvaldības atbalstītās sociālā darba speciālistu studiju programmās” un līguma par stipendijas izmaksu nosacījumus. Stipendija tiek maksāta desmit mēnešus gadā neatkarīgi no tā, vai pretendents saņem valsts piešķirto stipendiju. Tās apmērs pilna laika augstākās izglītības programmā studējošajam – 150 eiro mēnesī; nepilna laika augstākās izglītības programmā studējošajam – 100 eiro mēnesī. Jautājumu gadījumā zvanīt uz tālr. 25742725 vai sūtīt e-pastu: inita.logina@balvi.lv.

Balvu novads saņēmis pirmo jauno elektroautobusu

Balvu novada pašvaldība ir iegādājusies jaunu M3 kategorijas bezemisiju elektroautobusu, kas turpmāk nodrošinās drošu un videi draudzīgu skolēnu pārvadāšanu.

Autobuss iegādāts ar Eiropas Savienības Atveseļošanas fonda finansējuma atbalstu projekta “Bezemisiju transportlīdzekļa iegāde skolēnu pārvadāšanai Balvu novadā” ietvaros. Projekta mērķis ir uzlabot Balvu novada pašvaldības funkciju īstenošanu un sniegtos pakalpojumus, nodrošinot izglītojamajiem izglītības iestāžu tikla sasniedzamību Balvu novadā, kā arī veicināt gaisa kvalitāti, iegādājoties bezemisiju transportlīdzekli.

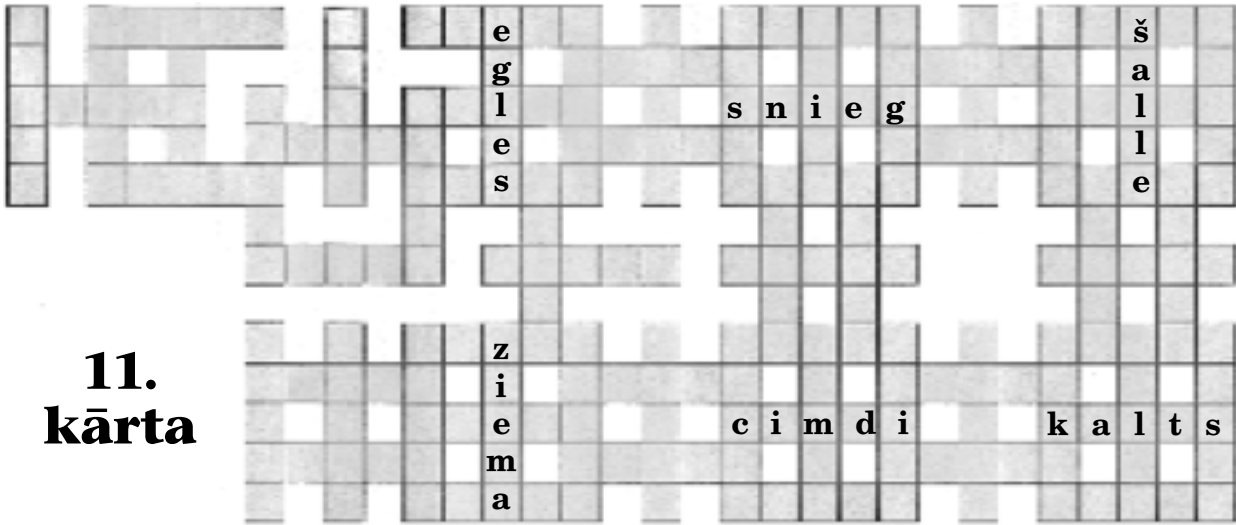
Īstenojot projektu, 2024.gada 18.decembrī tika noslēgts līgums ar uzņēmumu apvienību SIA “ALKOM-TRANS” un Iveco Czech Republic a.s. par jauna elektriskā autobusa un pārvietojamās uzlādes iekārtas piegādi. Piegādātāji ir izpildījuši visas prasības, ko pašvaldība norādīusi iepirkuma procedūras tehniskajā specifikācijā.

Autobusā pieejamas 42 sēdvietas, kā arī tā vidusdaļā ir paredzēta viena vieta personai ar invaliditāti, aprīkota ar standarta manuālā ratiņkrēsla rampu. Autobuss ir nodrošināts ar sešām kamerām, kas ļauj vadītājam paplašināt redzamības lauku un paaugstina skolēnu drošību brauciena laikā.

Pēc elektroautobusa saņemšanas 2025.gada 21.novembrī notika pirmais testa brauciens, un pavisam drīz novada skolēni tiks pārvadāti ar jauno M3 kategorijas elektroautobusu.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu mīklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

11. kārtā

Asaka - asina - asins - asinu - astma - aukla - diena - divus - balss - bilde - Elita - iesmi - Ināru - jauka - Jumis - kaite - kalpo - kapos - kasti - kazas - kurla - laiks - laime - laipa - lampu - Lāsmā - llelle - lieks - lillā - malas - manas - masas - maska - nauda - pasts - pilis - prece - salas - sauks - sāpes - secen - segas - sekss - sekta - sestā - sešos - siena - siens - siles - siers - siets - sieva - sistis - skars - sleja - slima - smuka - stāvā - steks - sters - sulas - tante - taure - tiesa

Jūsu atbildes tiek gaidītas “Vaduguns” redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 15.decembrim.

Maģisko vārdu mīklu atrisināja: L.Kriloza, G.Amantovs, J.Pošeika, M.Paidere (Balvi), I.Homko (Medņevas pagasts), A.Mičule (Tilža), L.Čerbakova (Medņevas pagasts).

10.kārtā veiksmē uzmaidija L.ČERBAKOVAI no Medņevas pagasta. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzīgi ņemt personu apliecinošu dokumentu).

Vērīgā acs

11. kārtā

Atrodot foto 10 atšķirības, Jums ir iespēja iegūt balvu. Atbildes gaidām līdz 15.decembrim.

Iepriekšējai kārtai iesūtītas 27 pareizas atbildes. **Konkursa “Vērīgā acs” 10.kārtā veiksmē uzmaidija PĀRSLAI LOČMELEI** no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā.

11. kārtā

Palauzi galvu

Piedāvājam pašlaik Eiropā populārāko galvas laušanas mīklu, kuru atrisinot, iespējams jūs saņemsiet pārsteiguma balvu. Tukšajos laukumos ielieciet ciparus tā, lai katrā mazajā kvadrātā un visos kopā horizontālajās un vertikālajās rindās nebūtu divu vienādu ciparu. Atbildes gaidām līdz 15. decembrim.

Pareizas atbildes iesūtīja: Ļ.Baranova, V.Mancevičs, Ž.Jermacāne, V.Baranovs, L.Kriloza, J.Ozoliņš, E.Barkāne, M.Sleža, I.Dzergača, Z.Pulča, V.Ločmele, A.Ruduks, V.Gavrjušenkova, M.Bleive, M.Pretice, P.Ločmele, M.Reibāne (Balvi), V.Krēmere (Susāju pagasts), V.Korņejeva (Šķibēnu pagasts), A.Kobzeva (Naudaskalns), I.Homko (Medņeva), S.Petrova (Viļaka), L.Grāvīte (Lazdulejas pagasts), L.Čerbakova (Medņevas pagasts), A.Mičule (Tilža), Z.Šulce (Liepāja).

10.kārtā veiksmē uzmaidija VALENTĪNAI KORŅEJEVAI no Rekovas. Pēc balvas griezties redakcijā.

		7	2					8
						9	7	5
	1				7	2	4	
	8	3	4	5			9	
		9				8		
	5			8	9	6	2	
	6	1	7				3	
3	7	2						
9					1	5		

Der zināt

Biedrība “Tiesiskums.lv” uzsāk iniciatīvas otro posmu

Biedrība “Tiesiskums.lv” ir noslēgusi iniciatīvas par prettiesiskās obligātās iepirkuma komponentes (OIK) maksājuma atgūšanu pirmo posmu, kurā sabiedrībai tika dota iespēja pievienoties tiesiskai prasībai par maksājumu atgūšanu un uzsākusi iniciatīvas otro posmu.

Otrajā posmā, kas ilgs līdz gada beigām, paralēli Līgumu slēgšanai ar iedzīvotājiem – mājāsaimniecībām un uzņēmumiem, notiks – sarunas ar gandrīz visām Saeimā pārstāvētajām politiskajām partijām un valsts pārvaldes iestādēm par iespējamo sadarbību iniciatīvas atbalstīšanā.

Pirmā posma mērķis bija uzsākt iniciatīvu un nodrošināt iespēju noslēgt Līgums par OIK maksājumu atprasišanas tiesību nodošanu (cesijas līgumu) arī tiem iedzīvotājiem, kuriem nav iespējas izmantot e-parakstu vai SmartID. Interese par iniciatīvu apliecina sabiedrības izpratni par OIK pārmaksu ietekmi uz ikdienas dzīvi un nodokļu slogu, kā arī to, ka Latvijas sabiedrība ir gatava iestāties par tiesiskumu valstī. Cilvēku vēlme atbalstīt iniciatīvu galu galā izvērtās tik liela, ka visiem piedāvāt Līguma parakstīšanas iespējas nebija iespējams laika trūkuma dēļ. Tādēļ turpinām to darīt, izsludinot iniciatīvas otro posmu.

Pirmajā posmā iniciatīvas komanda apmeklēja Latvijas valstspilsētas un vairākus novadu centrus, organizējot klātienes tikšanās, konsultācijas un Līgumu parakstīšanas vietas. Šo tikšanos mērķis bija nodrošināt līdzdalību ikvienam, neatkarīgi no dzīvesvietas, vecuma vai digitālās prātības. Daudzviet norisinājās sarunu maratoni dienas garumā, kuru laikā cilvēki ieradās pat no kaimiņu novadiem.

Pirmā posma rezultāti vieš lielu cerību

Pirmā posma rezultāti apliecina, ka interesi un sabiedrības atbalstu šim jautājumam nav iespējams ignorēt. Iniciatīvai pievienojies ievērojams skaits iedzīvotāju – vairāk nekā 60 000 mājāsaimniecību un komercuzņēmumu no visiem reģioniem, tostarp daudz pensionāru, kuri visvairāk izjutuši OIK ietekmi uz ikmēneša tēriņiem. Daudzi no viņiem pauda, ka šī ir pirmā reize, kad tiek dota praktiska iespēja mēģināt atgūt nelikumīgi iekasētus maksājumus ne tikai teorētiski, bet reāli, juridiski korektā veidā.

Publiskā telpa un iniciatīvas pretinieku paustie pārmēti

Līdz ar iniciatīvas izplatību sabiedrībā un plašu iedzīvotāju iesaisti, parādījušās arī kritiskas balsis. Daļa publisko komentāru ir izskanējuši bez faktoloģiska pamatojuma, balstoties pieņēmumos vai nepilnīgā izpratnē par cesijas līgumu būtību un iniciatīvas mērķi.

Visbiežāk sastopamie pārmēti un apgalvojumi:
☐ “Tā esot naudas pelnīšana uz pensionāru rēķina.”

Iniciatīvas dokumentos ir skaidri noteikts, ka cesijas līguma parakstīšana neprasa nekādu maksājumu. Ne līguma noslēgšanas brīdī, ne vēlāk. Visi juridiskie procesi tiek finansēti no citiem avotiem, nevis no iedzīvotāju personīgajiem līdzekļiem.

☐ “Nav skaidrs, kas notiek ar cilvēka tiesībām uz mantojumu.”

Cesijas līgums attiecas tikai uz konkrētu prasījuma tiesību daļu, kas izriet no OIK pārmaksām. Tas neietekmē īpašuma, mantojuma vai citu personīgo tiesību apjomu.

☐ “Šī esot politiska kampaņa.”

Biedrība “Tiesiskums.lv” nav saistīta ar politiskajām partijām. Procesa mērķis ir tiesisks un ekonomisks – atgūt sabiedrības pārmaksātos finanšu resursus, ja tiesvedības rezultāts to apliecinās.

☐ “Ar šo iniciatīvu neesot iespējams panākt rezultātu.”

Latvijā ir piemēri, kad sabiedrības kopīgas prasības pret valsti ir novedušas pie neizmaksāto līdzekļu atgriešanas. Šādi procesi ir laikietilpīgi, bet iespējami. Šobrīd iniciatīvas apvienotais prasījumu apmērs to nodrošina. Mēs gribam faktiski ieviest kolektīvās sūdzības institūtu, kad var apvienot daudzus cilvēkus prasībā pret lielu netaisnību, kā arī ar OIK atgūšanas iniciatīvu pierādīt, ka arī valstij ir jāatbild par nelikumīgiem lēmumiem.

Diskusija ar enerģētikas ekspertu: par ko īsti ir strīds

Publiskajā telpā “Tiesiskums.lv” iniciatīva ir saņēmusi kritiku arī no enerģētikas eksperta un bijušā enerģētikas ministra. Viņš vairākkārt uzsvēris, ka OIK bijis valstiski nepieciešams risinājums, kura rezultātā Latvija integrējās Eiropas Savienības kopējā elektroenerģijas tirgū. Vienlaikus eksperts publiski apgalvojis, ka prasība atgūt OIK pārmaksas esot nepamatota.

Pārmēti būtība

Bijušā ministra pozīcija koncentrējas uz politisko mērķi – atbalstīt atjaunojamo enerģiju attīstību un liberalizēt elektroenerģijas tirgu. Taču iniciatīva “Tiesiskums.lv” neapstrīd šo politisko mērķi. Strīds nav par ideju.

Strīds ir par īstenošanas mehānismu, proti, par to, kā šis mērķis tika ieviests praksē.

Valsts kontroles revīzijas, Saeimas parlamentārās izmeklēšanas komisijas darbības rezultāti, kā arī neatkarīgi auditi vairāku gadu garumā ir norādījuši uz būtiskām nepilnībām un politiski atbalstītu komercprojektu neadekvātu peļņas struktūru:

- ☐ licenču piešķiršanas procesā trūka pārredzamības,
- ☐ uzraudzības mehānismi bija nepietiekami,
- ☐ daļa ražotāju saņēma nesamērīgu valsts atbalstu,
- ☐ gala maksājumu slogs ilgstoši tika pārliekts uz mājāsaimniecībām un pensionāriem.

Šīs nav “Tiesiskums.lv” emocijās balstītas interpretācijas. Tie ir dokumentēti valsts institūciju secinājumi.

Mērķis ir skaidrs

Ja pārmaksas ir tiesiski pierādāmas, tās ir jāatgūst. Ja tās nav pierādāmas – iniciatīva to arī atzīst, balstoties tiesas lēmumā. Šī ir tiesiska, nevis politiska vai emocionāla darbība. Tas nav radikāls pieprasījums. Tā ir tiesiska pašcieņa.

Diskusijas sabiedrībā ir saprotamas. Tās parāda, ka jautājums par OIK maksājumu taisnīgumu nav noslēgts. Taču pārmēti un publiskas spekulācijas neatceļ pašu faktu: cilvēkiem ir tiesības apvienoties un kolektīvā veidā aizstāvēt savas likumīgās intereses.

2 miljardi ir cilvēku OIK izmaksātā, bet neatprasāmā summa

Publiskajā diskusijā reizēm tiek minēta aptuvenā summa “2 miljardi”, kas saistīta ar kopējo OIK sistēmā apgrozīto naudas apjomu. Ir svarīgi skaidri izcelt – tā nav summa, ko iniciatīvas virzītāji automātiski pārliet uz valsti vai ko pilnībā pieprasīs atpakaļ visiem iedzīvotājiem. Kāpēc tā?

Atprasīt var tikai tie, kuri noslēguši cesijas līgumu. Bez parakstīta iesaistes dokumenta tiesiska prasība faktiski nepastāv. Tātad potenciālā atprasāmā summa ir proporcionāla reāli reģistrētajiem un kvalificētajiem prasītājiem.

Daži lielle maksātāji (piem., uzņēmumi) vai personas, kas guva ieņēmumus no sistēmas, nevarēs pieteikties. Daļa komercuzņēmumu, kas veikuši nozīmīgus OIK maksājumus, vairs neeksistē, tādēļ nevar pieteikties naudas atgūšanai.

Starptautiskā prakse liecina, ka valstis kompensācijas risina dažādos veidos (daļējas kompensācijas, mērķētas atbalsta programmas), un atprasāmo summu struktūra bieži ir tāda, ka tās nevar vienkārši vienā vārdā salīdzināt ar bruto sistēmas apgrozījumu. Piemēram, Lietuvas prakse energopolitikas kompensāciju ziņā iezīmē mērķtiecīga atbalsta pasākumu piemērus, kas nav tas pats, kas vienreizēja visu sistēmu atlīdzināšana katram maksātājam.

Tāpēc provizoriski atprasāmā summa var būt salīdzināma ar daļēju kompensāciju līmeņiem, ko veikušas citas valstis enerģijas cenu krīžu kontekstā, taču tā nebūs automātiski “2 miljardi vienā piegājienā”. Tas nav arguments par valsts fiskālās stabilitātes apdraudējumu bez rūpīga aprēķina un tiesisku procesu rezultāta.

Otrais posms – līdz gada beigām

Līdz gada beigām iniciatīvas komanda apmeklēs tās Latvijas pilsētas, no kurām mājaslapā www.tiesiskums.lv reģistrējies vislielākais interesentu skaits.

Jau sestdien, 29. novembrī no plkst. 9.00 līdz 11.00 gaidīsim jūs Alūksnē, Alūksnes Kultūras centrā, Brūža ielā 7, tūlīt pēc tam no plkst. 11.00 līdz 13.00 Balvos, Balvu Novada Muzejā, Brīvības ielā 46, bet dienas noslēgumā – Gulbenē, no plkst. 13.00 līdz 15.00 viesnīcā Gulbene.

Nākamajā sestdienā, 6.decembrī, plānojam būt Ludzā, Jēkabpilī, Preiļos, Krāslavā, Aizkrauklē un Madonā.

Uz tikšanos tiek aicināts ikviens, kuram radušies jautājumi, kurš vēlas pārrunāt mantojuma, īpašuma vai cesijas tiesību aspektus, kurš vēl nav parakstījis līgumu klātienē vai elektroniski.

Cesijas līgumu iespējams parakstīt arī elektroniski, izmantojot e-parakstu. Pamācība un kontaktinformācija pieejama biedrības mājaslapā www.Tiesiskums.lv.

MADARS DAUŠKANS, biedrības Tiesiskums.lv valdes loceklis

Preses abonēšana 2026.gadam

“Vaduguns” abonēšanas cenas 2026.gadam (EUR)

	1 mēnesis	3 mēneši	6 mēneši	12 mēneši
FIZISKĀM PERSONĀM 2025.gada 12 mēnešu abonentiem	7,70	23,00	46,00	85,40

Abonē

Vaduguni

redakcijā!

Radās neskaidrības, zvani – tālr. 26161959.

Vakance

Gulbenes novada pašvaldība, reģistrācijas numurs 90009116327, aicina pieteikties darbā uz GULBENES NOVADA CENTRĀLĀS PĀRVALDES JURIDISKĀS UN PERSONĀLVADĪBAS NODAĻAS JURISTA (profesijas kods 2611 01) amatu uz nenoteiktu laiku.

Gulbenes novada pašvaldība piedāvā:

- ☐ iespēju strādāt draudzīgā un uz attīstību vērstā kolektīvā;
- ☐ radošu un atbildīgu pilnas slodzes darbu ar iespēju pilnveidot savu profesionālo pieredzi;
- ☐ stabilu atalgojumu un sociālās garantijas;
- ☐ nelaimes gadījumu apdrošināšanu;
- ☐ motivējošu bonusu sistēmu atbilstoši sasniegtajiem darba rezultātiem;
- ☐ mēnešalgu, sākot no **1601 EUR** (24.saime, II līmenis, 10.mēnešalgu grupa, 1.pakāpe) pirms nodokļu nomaksas, līdz **1776 EUR** (24.saime, II līmenis, 10.mēnešalgu grupa, 7.pakāpe) pirms nodokļu nomaksas.

Ar Gulbenes novada Centrālās pārvaldes Juridiskās un personālvadības nodaļas jurista amata sludinājumā minētajām prasībām un galvenajiem amata pienākumiem var iepazīties Gulbenes novada pašvaldības mājaslapā www.gulbene.lv.

Amata pretendentiem pieteikumam nepieciešamie dokumenti jāiesniedz līdz **2025.gada 5.decembrim (ieskaitot)**.

Paziņojums

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk – Padome) paziņo, ka ar Padomes 2025.gada 20.novembra lēmumu Nr. 648/1- 2 “Par rezultātiem konkursā “Apraides tiesību piešķiršana radio programmas veidošanai vai apraides aptveršanas zonas palielināšanai Balvos 87,6 MHz frekvencē”” nolemts izbeigt konkursu “Apraides tiesību piešķiršana radio programmas veidošanai vai apraides aptveršanas zonas palielināšanai Balvos 87,6 MHz frekvencē” **bez rezultātiem**, ņemot vērā to, ka konkursa noteiktajā termiņā nav iesniegts neviens pieteikums.

Pateicība

*Mēs tevi sajutisim...
caur silto vēja glāstu,
caur plaukstošu ziedu,
caur kritošu sniegpārslu...*

Sirsniņš paldies prāvestam O.Misjūnam, G.Grigānei, psalmu dziedātājām, ansamblim “Sonāte”, “Senda Dz” kolektīvam, “Rituma” puīšiem par godam paveikto darbu.

Ļoti pateicīgi esam tālajiem un tuvajiem pavadītājiem par jūsu milestību. Vairāk nekā jebkad agrāk sajūtām, ko nozīmē labu draugu atbalsts. Paldies radiem, kaimiņiem un visiem labajiem cilvēkiem šajā tik smagajā dzīves brīdī, pavadot mūsu jaunāko meitu, māsu **Ilonu Škapari** mūžības ceļā.

MAMMA, MĀSU ĢIMENES

Pērk

Z.s “Strautiņi iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. **29411033.**

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Pārdod

Skaldīta malka. Cena 37 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā. Ir maisos. Tālr. 25543700.

Pārdod kartupeļus (pārtikai, stādišanai, lopbarībai), burkānus (pārtikai, lopbarībai), sīpolus, galda bietes, graudus, cukurbietes. Bezmaksas piegāde. Tālr. 25442582.

Pārdod skaldītu malku, ir sausa. Tālr. 26550272.

Līdzjūtības

**LĒNA, LĒNA ŠODIEN GAITA,
NEATNĀKŠU CIEMOS RĪT.
PĀRI MĪLAI, PĀRI SAPNIEM
DZIMTĀS ZEMES SMILTIS KRĪT.**
(L. PĒLMANIS)

*Šajā sājpu un skumju brīdī
esam kopā ar Tevi Juri, māti
Ilviju mūžībā pavadot.*

VRS VIP Punduru RSN kolektīvs

*Dzīve nemierīgā, liktenīgā, bargā,
Dzīve nežēlīgā, šaušalīgā, skarbā,
Kamdēļ tu tik grūti, sūri
Ņēmi manu stipro dūri.*

Mūžīgu mieru, Kungs, dod
IVARA ŽUGA dvēseļtei un aizved
to Dieva valstībā.
Mājas iedzīvotāji RSAC “Rugāji”

*Cik grūti noticēt, ka nekad vairs
dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaīdu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdis saglabāt.*
(G.Selga)

Izsakām dziļu un patiesu līdzjūtību
Veraī Tūmiņai, dēlu **JĀNI** pāragri
zaudējot un mūžībā pavadot.
Klasesbiedri un audzinātājas

*Vēl es varu jums novēlēt prieku,
Kuru vējš gar man deniņiem nes.
Un pie reizes caur mākoņu lūku
Sauju pārsļu jums nobēršu es.*
(Ā.Elksne)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Jurim
Puļčam ar ģimeni, MĀMIŅU,
VĪRAMĀTI, VECMĀMIŅU** mūžībā
pavadot.
Kolēģi Rugāju apvienības pārvaldē

*Tā aiziet mūsu mīļie, aiziet no
ikdienas rūpēm,
Aiziet mierā, klusumā un jaunā
dzīvē,*

Tuviniekiem vien paliek
Viņu sirds siltums un dvēseles
gaisma.

Kad acis skumju pilnas... kad brīdis
ir tik smags, klusa un patiesa
līdzjūtība **Sintijai Martinovai ar
ģimeni, VĪRAMĀTI, MĀMIŅU,
VECMĀMIŅU** mūžības ceļā
pavadot.
BGSA Terapijas nodaļas kolektīvs

*Rokas, kas mīlēja darbu – gurušas,
Sirds, kas vēlēja labu – nu atdusas.*

Izsakām patiesu līdzjūtību **Jurim
Martinovam ar ģimeni**, pavadot
MĀMIŅU mūžības ceļā.
Akuļu ģimene

*Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā,
Un klusais miers ar saviem
spārnieniem sedz.* *(N.Kalna)*

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Jurim un Sintijai Martinoviem,
mīlo **MĀTI, VĪRAMĀTI** mūžības ceļā
pavadot.
Jānis, Margarita, Lauris

*Tavu dvēseli uz spārnieniem enģeļi
aiznes,
Ar mīļiem vārdiem lielo sāpi vieglāk
bur,*

*Lai tavi mīļie var tālāk doties,
Par visu labo tev pateicoties.*
(B.Koknese)

Patiesa līdzjūtība un mierinājuma
vārdi atbalstam sāpju brīdī **Veraī
Tūmiņai, DĒLU** pāragri zaudējot.
Bērzpils pamatskolas internāta
kolektīvs, Evita, Signija, Gaļina,
Velga, Aina, Skaidrite,
Aija, Sanīta, Kristīne, Ēriks

*Pār lieliem tālumiem ceļš vijies,
Nu klusā takā solis mieru rod.*

Izsakām līdzjūtību **Ritai Šķilterei un
Valdas Zviedres ģimenei**, pāragri
zaudējot mazdēlu, dēlu **REINI**.
B.Barbāne

*Vēl gribējas strādāt,
Dzīvot un būt,
Bet pēkšņi – nakts,
Un saule jau zūd.* *(M.Ķempe)*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Veraī
Tūmiņai un pārējiem tuviniekiem**,
dēlu **JĀNI** pāragri pavadot mūžībā.
Lucija, Rimants

*Gadi aiziet. Klusi, klusi
Matos sniegi snieg.
Saka sirds – es piekususi,
Lai nu miers man tiek.*

Kad ziemas vējš uz mirkli apstājas
kapu kalniņā un čukst atvadu
vārdus, izsakām līdzjūtību **dēlam
Ilmāram, vedeklai Irēnai un
pārējiem tuviniekiem**, pavadot
ZENTU KRAVALI kapu kalniņā.
Bijušās Balvu šķirotavas kolēģes
un šoferi

*Ņem no mums tās gaišās
stundas,
Kurās bieži kopā būts.
Lai tev dzimtās zemes vēji
Siltu miega dziesmu dzied.*

Mūsu sirdis, domās un atmiņās
paliks laiks, kas pavadīts kopā ar
BIRUTU TIHOMIROVU.
Šajā vēl negaidītā skumju un
atvadu brīdī esam kopā ar **vīru
Vladimiru un pārējiem
piederīgajiem**.
Bijušās atelēji kleitu ceha
kolēģes: Biruta, Inese, Ļuba,
Inta, Gunta, Velta, Sarma,
Nadežda, Lucija, Māriete, Lidija,
Tamāra, Līga, Zoja

*Raud rudens vēji, un debesis raud,
Rūgtās lāses pelēki mākoņi slaka.
Ir tikai sāpes... Un vārdu nav...*

Kad pēkšņi mūžībā aizvijas taka.
Vairāk nekā pēc 40 nostrādātiem
gadiem šūšanas nozarē
22.novembrī mūžības ceļā aizgāja
mūsu kolēģe
BIRUTA TIHOMIROVA.
Atmiņā Biruta paliks kā labsirdīga,
saprotoša, akurāta, laipna.
No atmiņām paliek tik strarojums
maigs,

*Tā kā liedagā saulrieta pēdas,
Turp, kur tu aiziesi, apstāties laiks,
Norims sāpes, rūpes un bēdas.*

Skumju un sāpju brīdī mūsu klusa,
patiesa līdzjūtība lai palīdz pārvarēt
bēdu smagumu **vīram, brāļiem un
visiem tuviniekiem**, pavadot
Birutu Tihomirovu mūžībā.
Ļuda, Žeņa, Daina, Ņina, Natalja,
Natella, Līvija

*Lai cik garš ir māmuliņas mūžs,
Tas palicējiem allaž būs par īsu.*

Izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību
Ilmāra un Marutas ģimenēm, mīlo
māmiņu **ZENTU KRAVALI** uz
Mūžīgo dzīvi pavadot.
Zofija, Lūcija, Māris, Vera

*Tāda ir dzīve:
upes plūst, saule mostas un riet.
Ikvienam Dievs savā laikā iezīmē
un ceļu, pa kuru lemts iet...* *(M.Sviķe)*

Skumju brīdī izsakām patiesu
līdzjūtību **Jāņa Usāna ģimenei un
pārējiem tuviniekiem**, pavadot
māsu **BIRUTU TIHOMIROVU**
mūžībā.
Liāna ar ģimeni, Līga,
Normunds, Anna

*Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršlac tavas dzīves stāsts.
Pāri darbam, sājām, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
**BIRUTAS TIHOMIROVAS vīram
Vladimiram un brāļiem**, no sievas
un māsas uz mūžu atvadoties.
Bērzpils ielas 46.mājas kaimiņi

*Reiz pienāk diena, nelūgta un
skarba,
Kad dziļi, dziļi daudziem sirdis sāj...*

Izsakām līdzjūtību **Jānim Usānam
un piederīgajiem**, pavadot **MĀSU**
mūžības ceļā.
Kaimiņi Bērzpils ielā 6

Indekss
3004

aduguns

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA “BALVU VADUGUNS”
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒKINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
*Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.*

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**

D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS **E.GABRANOVŠ** – T. **29360850**
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA** – T. **26707934**;
A.SOCKA – T. **29378903**; **I.TUŠINSKA** – T. **27145837**;
A.LOČMELIS – T. **26665086**. KOREKTORE – **S.GUGĀNE**
GRĀMATVEDE **S.BĒRZIŅA** – T. **25908200**
ŠOFERIS **A.KIRSANOVŠ** – T. **27870730**
Tālrunis-autoatbildētājs – 64520961

e-pasts: **vaduguns@apollo.lv**
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA “Balvu Vaduguns”,
R.KACĒNS
Iespīests SIA
“Poligrāfijas grupa
Mūkusalā”, Rīgā,
Mūkusalas 15A
Tirāža – 2001